

Wychodzi codziennie rano.

В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЦІНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

Міністр закордонних справ Райху фон Рієнтроп проголосив декрет про протекторат над Сілезією та Моравією з доручення канцлера з Праги через радіо.

ВАЖЛИВІ ДІЛЯЧКИ Повний набір плям'яток
суши і товщи, дешево і добре
зупинити у фірмі **РОЖА БОТВІН** в лоскідиретів
з'ясувати ул. Ботвін

Такою актрисою дальший шлях Німеччині, Злобувши нові (чесні!) осередки процвітання, німіці примушені спукати далі — новітні ліпші ринки збуту. Підприємство з притомком, що коли дехто з земляків казав їм про «визволення» Наддніпрянської України «німцями» — то ми завжди зважали дальшесроковий термін: пошукавши німцями в Союзі Соціалістичній Республіці територію збуту для своїх промислових виробів. Чи вони зможуть бути ті ринки без політичного пляну щодо ринку нинішнього Союзістського Союзу, такої пляну, якого не мали перед Берестецьким миром та який злегкокласти собі заварити в тому міру — можна дуже сумніватися. Але хоч історія і не повторюється — проте її історичні помилки неважко повторюються.

Шевченкові роковини, українські словники Хмельницький на сцені.

ШЕВЧЕНКОВІЯНА.

28. лютого урядовий Шевченківський комітет оголосив і прийняв проект пам'ятника Шевченкові, що його поставлять на могилі поета та святочно відкриють 22. травня ц. р. в день його похорону. Пам'ятник, як видно з фотографії, поміщеної в „Вістях“ уявлятиме монументальну постать поета, що стоїтиме на височинному педесталі з позированого анфродориту. Загальна висота пам'ятника 16 метрів. В основу композиції пам'ятника, як заявив автор цього проекту проф. Манізер, покладено те, щоб поперше його було видно на великій відстані понад Дніпром, подруге, щоб відвідувач, наблизившись до пам'ятника, „міг відчувти незабутній образ заглибленого в думки поета“. Постаць Шевченка вже знаходиться на місці, негайно починється і будова. На нашу особисту думку це та бронзова постаць Шевченка, яку свого часу відлило для першого варіанту пам'ятника Шевченкові у Києві та яку потім чомусь відкинули для Києва.

Катедра української літератури Харківського державного університету влаштує ювілейну Шевченківську сесію. На цій сесії буде 14 відчитів і наукових рефератів, між іншим „Шевченко і світова література“ академіка О. Білешакого, „Великий український поет і основоположник української літератури“ проф. О. Парадиского, „Шевченко й народня творчість“ доцента С. Шаховського. Аспірантура університету розробляє широку критично-бібліографічну розвідку. Випускають спеціальний збірник „Вінок великому кобзареві“, де помістять віршові та прозові твори студентів про Шевченка.

Український радіокомітет виступає із двома великими радіовиставами: „При битті до рога“ (за мотивами поеми „Катерина“) й „Гайдаки“ (за поемою Шевченка).

Народний комісаріат зв'язу СРСР з приводу ювілею випускає спеціальну серію поштових марок з портретом Шевченка та його пам'ятника.

ДОЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СЛОВНИКІВ ТА ЇХНІ СКЛАДАЧІВ.

Наводимо дослівно надруковану у „Вістях“ лаву новообраного члена Академії Наук УРСР М. Калиновича під заголовком „Створити словники, гідні передової радянської науки“. Коментарі, на нашу думку тут зайві. „Перед Академією наук УРСР в галузі мовознавства стоять величезні завдання, в їх числі одне з основних складення російсько-українського словника. Цю велику роботу Інститут мовознавства повинен закінчити у визначений термін 31. березня цього року.“

Новий російсько-український словник допоможе очистити нашу мову та літературу від усіх перекручень, що їх внесли вороги народу — буржуазні націоналісти.

Віразу після цієї роботи Академія має скласти і випустити українсько-російський словник. Створення такого словника матиме світове значіння. Інститут мовознавства Академії Наук УРСР одержує за кордоном численні замовлення від перекладачів української радянської літератури і, на жаль, не може запропонувати їм добровільного українсько-російського словника. Сучасні українсько-російські словники, зокрема словник Гринченка, складені десятки років тому. Вони застаріли й не можуть задовольнити ні вищої перекладачів, ні зрослих культурних потреб мас.

Перед Академією стоїть ще одна дуже цікава й потрібна робота — це виписання діалектів української мови, яка вийде, як складова частина в роботу діалектологів РСФСР та інших братніх республік по вивченню місцевих діалектів.

На нове доповнення Академії Наук УРСР покладається велика частина виконання цих важливих завдань. Я особисто прищю по складенню нових словників і в цій роботі хочу принести неабияку користь, щоб наші словники були гідні передової радянської науки“.

„БОГДАН ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ“ НА СЦЕНІ.

Житомирський обласний театр виставив уже „Богдана Хмельницького“ Корнійчука як прем'єру. Наближаючи прем'єру але він у Житомирі та театрі імени Франка. Корнійчука

са з цього наводимо короткий схематичний зміст цієї пєси, надрукованої в одній з останніх книжок „Радянської Літератури“.

У першій картині нарада старшин Запорожжя, в якій бере участь і Хмельницький поза сценою. На сцені курйний отаман Лубенко й сотник Горобець, вороги Хмельницького. Вартові приводять пійманого шпигуна. Лубенко, який з ним у контакті, випитує його і їбидоручає Горобця, що раз допитати його. З'являються: Хмельницький, Кривоніс, Богун, Ганжа, кошовий та інші. Радяться, як виступити проти поляків. Горобець заявляє, що шпигун у нього утік. Лубенко хоче сам з ним розправитися, але Хмельницький не дозволяє цього, доручаючи це Ганжі. Лубенко за сценою розганяє козаків проти Хмельницького. Горобець дізнається, що шпигуна він випустив з доручення Лубенка. Хмельницький застрілює Лубенка. Приїждить Тугай бей. Спільна нарада. Всі виходять на велику військову раду, причому кошовий заявляє, що булаву він передасть на раді гетьманові війська запорізького Хмельницькому. Усі гукають: „Слава гетьманові Богданові“.

Друга картина — на Січі. Писар Лизогуб агітує непомітно проти Хмельницького. Низка побутових сцен (написаних досить живо). Кривоніс виражає на Україну кобзарів підіймати нарід. Кобзарі співають пісню:

„А ми ж твою червону калину, гей, гей та піднімо,“

„А ми ж свою славу Україну, гей, гей та розвеселимо...“

Хмельницького обирають на гетьмана. Хмельницький цілує булаву. „Під Жовті Води на перший бій, а далі гнати мечами ворогів з України!“ Військо вихоплює шаблі. Слава! Слава! Слава!..

Вісти з Буковини й Басарабії.

ТЕАТРАЛЬНІ ВИСТАВИ.

Товариство „Українська Бесіда“ дістало дозвіл на театральні вистави в Чернівцях. Дружина українського театру (на жаль без Дулича, Дулича, Дутки і Терещука), яким румунська влада заборонила виступати на терені цілої Румунії) відіграла в неділю 5. III. популярні і вчором перед заповненою салею „Нар. Дому“ „Наташку Полтавку“. Дня 19 ц. м. український театр виставить комедію „Мартин Боруля“.

ЗАБОРОНА ШЕВЧЕНКОВИХ СВЯТ.

Шевченківські Свята на Буковині й у Басарабії влада заборонила.

НАШ ДОМАШНІЙ ПРОМИСЛ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ.

Як ми вже повідомляли, Т-во „Жіноча Громада“ в Чернівцях брало участь у виставі домашнього промислу Буковини і сумежних повітів, Хотин та Дорогої. Жюрі промислової палати признало Т-ву „Жіноча Громада“ за виставлені вишивки та вироби з українськими народними мотивами першу премію.

Найкращі експонати — це роботи пані: Івонни Горділчук, Оларки Кизький, Наташки Марко, Орисі Торомбуз та ін. Голдиться відмітити, що вишивки Хотинщини (Басарабія) дуже подібні до ситинських і заліщицьких.

НІМЦІ СВЯТКУЮТЬ.

В травні цього року буковинські німці святкуватимуть урочисто 150-літній ювілей свого побуту на нашій землі. На завіз австрійського імператора прибули в 1788 р. перші швабські осадники на Буковину й оснували колонію Ізімешті. Сьогодні живе на Буковині коло 80.000 німців.

ГІДРОЕЛЕКТРИЧНА СТАЦІЯ У БАСАРАБІЇ.

Басарабський містечка Ново-Селища, Липкані й Хотин звернулися до румунського уряду за дозволом збудувати своїм коштом на Пруті коло с. Перерте гідроелектричну стацію. Кошти будови та інсталяції доходили б до 150 мільйонів левів. Ця стація зможе доставити електричний струм хотинському і частині чернівецького повіту. Але не вважаючи на те, що громадяни самі хочуть фінансувати цю будову, уряд ледви чи дасть свою згоду, бо стація мала б знаходитися й обслуговувати українську етнографічну територію.

Друга дія. Табор Хмельницького під Жовтими Водами, Хмельницький з полковниками ладиться до бою. Лизогуб допомагає непомітно ворогам. Козаки приносять бранця. Це Вагоський. Він оповідає свою історію й радий битися за батьківщину разом з Хмельницьким. Козаки приносять красуню Зосю. Хмельницький відправляє її до свого намету. Хмельницький відправляє на велику небезпечу до ворога старого козака Тура, той іде з радістю. Хмельницький каже йому в слід „Такий нарід ніхто й ніколи в рабів не пертворює!“ Мимохіть заважується роман Богун з козакою Соломією, що передоднянена за його джурю. Починається бій (написано, треба сказати, сценічно). Козаки Кривоніса вирушають співаючи „Червону калину“. Бій продовжується з перемінним успіхом. Лизогуб ажитає заходів допомогти ворогові. Хмельницький кидається до бою. Кривонісський зі своїми козаками переходить на бік Хмельницького.

Третя дія. Під Корсунем у палатах Потоцького. Іде підготування до наступу на Хмельницького. Приходить вістка про перемогу під Жовтими Водами, виявляється, що Лизогуб — негласний єзуїт.

Четверта дія. Київ, резиденція Хмельницького. Крізь вікно видно дзвіницю і частину Софії. Лизогуб продовжує свої дії, робить наклепи на Богуня. Доручає Зосі (теж ворожий агент) отруїти Хмельницького; але це йому не пощастило. Лизогуба викрито.

Друга картина. Сала, де приймають послів Послів від Польщі, Росії, Молдавії, Туреччини, Криму. Хмельницький вітає їх. Виділяє російських послів, каже, що Україна в пожежні й крові чекає на допомогу російського братнього народу. Свариться з польськими послами, які оголошують йому війну. З вулиці чути „Червону Калину“, музику. Хмельницький: „Чуєте? То вирушають полки мої! (Показує булаву). То народ український іде битися за свою волю, за батьківщину, за честь, за життя й цей народ ніхто не переможе!“ Завіса. Загалом п'єсу читаємо живо, хоч вона написана тільки двома фарбами: білою та чорною. Л.

КОМУНІСТИЧНА АГІТАЦІЯ.

По довшій передидці комунарські агенти знову заворушилися. У Вапшівцях, Коромчіві, Вижицях і Сторожині викрили комуністичні гнізда. Влада безпеки арештувала 16 жидів і жидівок, 5 українських селян і 3-ох поляків. Слідство виявило, що комунари мають нову тактику. На агітацію між селями посилають молодих гарних жидівок. Вони агітують проти румунської школи, церкви й — українських буржуї-фашистів“.

З досвіду знаємо, що по відсиженні в'язри жидки дістають аза кордону паспортів і гроші на дорогу до Болойї і т. п. Наші селяни продавши останній кусник поля на залізничу чужому адвокату, стають такі справжніми пролетарями, але жидів і комунари ази й на очі не хочуть бачити.

Гальо! Перемишль і околиці! РЕСТОРАН під „короною“

Львів, Ягайлонська 11.

— забілка забілка, забілка кути, забілка кім.

ПОЛПРЕД ПРАЩОЄ.

Букарештський комуністичний журнал у румунській мові „Азі“ (Сьогодні) приніс у числі в 12. III. статтю на цілу сторінку про „поета кріпаків“ Тараса Шевченка, з портретом. Стаття описує як „славно і гучно“ у „Росії“ святкує роковини нашого Гетьмана. Стаття розділена на дві частини. В першій розділі намагається довести, що Шевченко був російським патріотом і дуже любив цю славу. Кінчить так: „І сьогодні народи цілї Каспійського моря до прапів Кому, від Каспійської „російської“ границі по Тихий Океан хідять, „російської“ границі по Тихий Океан захоплено повторюють Його поезії.“ Тоді, що жидки уживають цього числа журналу для агітації між нашими селянами, ядло, що стаття інспірована полпредом, що з Букарешту намагається викликати розлад у агітаційному національному організмі.

В. Цейка

Мадяри стрічають сильний спротив у Карпатській Україні.

— СТВЕРДЖУЄ КОРЕСПОНДЕНТ ПОЛЬСЬКОГО ЩОДЕННИКА.

„Кур'єр Варшавський“ подає телеграму з Берліна такого змісту:
„У справі дальшого розвитку подій у Східній Карпатській Україні нема ніяких ін-

формацій. Відомо лише, що малярські війська посуваються вперед у Карпатській Україні поволі, бо стрічають поважний спротив ворога та зводять з ним завзяті бої“.

Прем'єр Карпатської України на румунській території?

ЕВАКУАЦІЯ ЧЕХІВ НА ПОЛЬСЬКУ ТЕРИТОРІЮ.

БУКАРЕШТ, ПАТ. Д-р Волошин приїхав у четвер рано до Сату Марє в північній Семигороді. Товаришів йому кількох членів карпатської української влади. Румунська влада дозволила їм приїхати до Румунії.

Рівночасно надходять вісті, що відділи чехо-словацької армії дальше переходять румунський кордон; на румунській території їх негайно роззброюють. Разом з ними приїждять до Румунії чимало чеських утікачів з Карпатської України.

ТУХОЛЬСЬКИЙ ПРОВАЛ, ПАТ. Мадяри йдуть дальше вперед. Після нічного відпочинку чеські війська переходять польський кордон. До Тухольського провалу зближується 40 чеських самоходів. Одна чеська колонна спинилась у Верешьких Долиніях. Чехи просили, щоб перепустити 8 евакуаційних поїздів — мабуть через Ужок. Чеська евакуація дуже хаотична — утруднюють її сніги.

БУДАПЕШТ, ПАТ. Команда малярської групи, що заняла Сваляву, переслала чеським відділам, що були у Волівці, телеграму з домаганням, щоб зложили зброю. Чехи виконали цю вимогу. Чехи відступають зовж залізничної лінії Сянки.

ЧАРІВНА ХВИЛИНА

закурити папіроски на тупказ

КАЛИНА

На приходи Т-ва складаються 1) членські вкладки, 2) субвенції з політехніки, 3) приходи з імпрез, 4) різні допомоги. З усіх цих позицій найбільша субвенція з політехніки (чи пак від Т-ва Прихильників Академічної Молоді, коротко Т. П. М. А.). Приходи з Т. П. М. А. від 1933 р. представляються так:

рік:	1933	1934	1935	1936	1937	1938
зол.	1028	—	2100	1142	685	1300

Поза тим члени „Основи“ користали з підмог Академічного Душпаствства чи то в харчових абонаментах, чи в позичках-субвенціях на суму к. 1.300 зол.

Т-во „Основа“ є власником площі при вул. Ісаковича, на якій має стати „Дім українського техника“. Всі доходи з імпрез від ряду літ „Основа“ призначає на будову цього дому.

Майно Т-ва в 1938 р. представляло вартість к. 900 зол. (крім бібліотеки). На нього складається комплетне умебловання домівки, комплетний виряд харчівні (тепер нечиний) та ін. Під цим оглядом можна „Основу“ назвати найбагатшим українським студентським товариством.

Попри всі вище наведені цілі й завдання має „Основа“ одну головну мету: збільшити якнайбільше українські технічні кадри. Тому Т-во старається заохотити якнайширші круги української середнь-шкільної молоді до технічних студій. Цього мають служити інформаційні сходни, інформації помішувані в українській пресі, підготовні курси для тих, що вписуються до політехніки. На жаль, на цьому заході „Основи“ мусять кінчитися. Решта, себто скільки прийнятих українців, залежить виключно від влад політехніки. Назагал число українців прийнятих на перший рік усіх видів, нагається коло цифри 40. Цього року прийняли на перший рік разом 43 українців (мех. 3, інж. 8, хем. 7, арх. 4, різн. 20, ліс. 1). Процентом найменше число прийнято на механічний віділ, бо лише к. 2 відс.; найбільше, як щорічно, на виділ різнорічний.

Якщо зважити, що технічні студії тривають розмірно довго та що не всі прийняті на 1-й рік їх кінчать, то побачимо, що наші інженерські кадри зростають дуже поволі.

Загальні Збори вибрали одноголосно новий Віділ у складі: Стефанівський Богдан — голова, Геля Степан — заст. голови, Стельмах Модест — секретар, Шавала Євген — скарбник, Ганчерюк Богдан — бібліотекар, Вересюк Іван — домівкар, Питляр Андрій, Соловко Володимир, Паук Михайло — члени. Дем'янчук Іван, Лиса Володимира, Бандірівський Ярослав — заступники. Костецький Сергій, Горницький Орест, Романішин Михайло — контрольна комісія.

Вірно, що новий Віділ не тільки продовжує працю попередніх Віділів, але зуміє теж поставити її на якнайкращому рівні.

М. Мед.

НОВА КНИЖКА БІБЛІОТЕКИ „ДІЛА“.

Софія Яблонська

Далекі Обрії

З численними ілюстраціями та мапами

Подорож по далеких океанах та островах нашої сміливої землячки.

Щиц зол. 2.50.

Продає Адміністрація „Діла“ і всі книгарні.

Не тримайте безужиточно дома долярівок, інвестиційних позичок та цінних паперів.

Пересилайте їх в депозит до

ПРОМ-БАНКУ

Львів, ул. Гродзичких 1.1. Тел. 292-15 і 200-15.

Зберігайте цінні папери перед крадіжкою, знищенням та довідається про виграшу згл. в речинці заінкасуєте Вам відсотини.

Студентські справи.

Життя та праця І-ва українських студентів львівської політехніки „Основа“.

Т-во „Основа“, одно з найстарших і найпопулярніших студентських товариств не тільки у Львові, але й у краю, відбуло свої річні Загальні Збори 26. II. ц. р. в одній із саль філій львівської політехніки. У звіті уступаючого Вислу, зокрема голову Т-ва Сергія Костецького, знаходимо такі дані про це товариство:

„Основа“ об'єднує всіх студентів української львівської політехніки. Число членів у р. 1938/39 замкнено цифрою 263, що дає найбільше число членів за останніх 10 літ. Згідно з статутом „Основа“ є т-вом наукового та громадського типу. Своєю працею виконує „Основа“ через низку кружків, гуртків і комісій. При Т-ві існують шість кружків, що гуртують студентів поодиноких виділів політехніки, а саме: 1) кружок архітектів (чл. 13), 2) кружок студ. інженерів (чл. 71), 3) кружок лісників (чл. 21), 4) кружок механіків (чл. 43), 5) хеміків (чл. 77), 6) хеміків (чл. 38). В кружках іде головню фахова праця. Кожний кружок має свою власну бібліотеку, що з неї користують його члени. Амбіцією кожного кружка є свою бібліотеку якнайбільше поширити і збагатити в усі важливі книжки та підручники. В р. 1938-39 об'єднали кружковий бібліотечний Т-ва „Основа“ разом з бібліотекою культурно-освітньої комісії Т-ва 1.081 чисел. Треба зазначити, що час до часу перестарілі книжки та підручники висортовуються й усуваються. Найбільшу діяльність проявляв у 1938-39 рр. кружок механіків. Як у попередньому, так і в цьому році згуртував він самоходовий екскурс (учасників). Досить живу діяльність проявляв також кружок в ділянці рефера-

відс. діставало малу поміч від рідні, 62 відс. діставало на повне удержання від рідні.

Окрему позицію в „Основі“ займає культурно-освітня комісія, звана коротко К. О. К. — це живий зв'язок „Основи“ з українською суспільністю. Завдання К. О. К. можна коротко зясувати: дбати, щоб українські студенти техніки були постійно в тісному зв'язку з українською суспільністю, були все зорієнтовані в українському житті, студіювали з думкою дати зі себе не тільки фахівців, але й добрих будівничих поодиноких відтинків національного організму. Внутрі К. О. К. існують поодинокі референтури, як поаодок, виставово-імпрезова, прогульок і т. п., що їх завданням було організувати працю суспільну не тільки внутрі Т-ва, але й назовні. В мин. році успіхи були менші як попередніх літ, у зв'язку з атмосферою та подіями, що заістнували восени м. року. Слід підмітити, що К. О. К. веде курс англійської мови.

Дуже живу діяльність проявляє шаховий гурток при К. О. К., що кожного року організує шаховий турнір за мистецтво українського студента. В мин. році здобув мистецтво та мандрівну нагороду Центросоюзу — срібну шахову вежу — Шевчик Ярослав, студ. хем. на 14 учасників. Цього року йде боротьба за першенство між 16 учасниками, не тільки членами „Основи“, але всіх високих шкіл Львова.

Також у ділянці фізичного виховання дає Т-во доказ зрозуміння цих важких справ, фундуючи мандрівну нагороду за мистецтво українського студента у пятизмагу. Від 1930. р. ця нагорода (срібна чаша) була в руках різних переможців і щойно в останньому році здобув її на власність О. Мартинюк, студ. інж., трикратно обороняючи титул мистця та геремізію українського техника в студентському пятизмазі.

Кожного року влаштовує Т-во репрезентативні вечерини, що мають уже вироблену марку між усіма львівськими імпрезами: дохід з них йшов завжди на фонд будови Дому українського техника у Львові. В минулому році Т-во влаштувало тільки скромну вечерку для своїх членів та запрошених гостей.

В буджеті „Основи“ найповажнішу позицію творять позички та стипендії для незаможних членів (1.304 зол.). Дальше йдуть видатки на адміністрацію, збільшення інвентаря та субвенції для кружків і К. О. К. В мин. році по стороні видатків прийшла ще одна дуже поважна позиція: чини за домівку (500 зол. річно). До липня 1938 р. „Основа“ користала з безплатного приміщення в забудованих св. Юра, де було місце також на харчівню Т-ва.

„Поділ Чехословаччини є незгідний з духом мінхенської угоди“

— заявив міністр Галіфакс.

Між Галіфакс зложив у палаті лордів заяву у справі поділу в Середній Європі. На його погляд ситуація основно змінилася вже в хвилину, коли Словаччина проголосила незалежність. Німеччина не повідомила стигматів мінхенського договору, що висилає туди війська. Хоч німецькі війська увійшли до Чехії та Моравії за угодою празького уряду, методи, що їх ужила Німеччина, не годяться з духом мінхенського договору.

Галіфакс підкреслює, що він не думає нікому заважувати, що він зложив зобов'язання, але недавні зміни в Середній Європі мусять спричинити зміну у взаємних відносинах між державами. Вони вже порушили довіру — а це вже прикриття, що війни в останньому часі вже поправлялися.

ЗАЯВА ЧЕМБЕРЛЕНА.

Прем. Галіфакс зложив у палаті громад подібну заяву, як Галіфакс — у палаті лордів.

Тє, що сталося — ствердив він — не передбачене у мінхенській угоді; німецькі методи не годяться з духом тієї угоди. Бритійський уряд і далі змагається до того, щоб і в майбутньому міжнародні спори ліквідувати дискусією не війною.

З 10-мільйонної позички Чехо-Словаччина вибрала лише 3,250,000 фунтів; Англійський Банк дістав наказ спинити дальші виплати до вияснення ситуації.

БРИТАЙСЬКІ МІНІСТРИ ВІДКЛИКАЛИ ВИТЗД ДО НІМЕЧЧИНИ.

Льорд Галіфакс заявив у палаті лордів, що поладку міністрів Стенлі та Гадсона до Німеччини відкликано.

Випусьтеся масово в члени УКТОДІ й кличте інших, що досі байдуже ставилися до потреб Тва Допомоги Інвалідам!

Марія Сокіл та Антін Рудницький у Канаді.

Наші відомі артисти Марія Сокіл і Антін Рудницький, які після митодорічних успіхів у Злучених Державах осілино м. р. вдруге виїхали на концертне турне до Америки, виступають від двох місяців з величезним успіхом у Канаді. Їх концерти відбулися вже в найважливіших центрах провінцій Квебек, Онтаріо і Манітоба — в Торонто, Монреалі, Гамілтоні, Віндзорі, Форт Віліамі, Вінніпегі і ін. — та були не тільки успішні для самих артистів, але і для нашої музики, яку вони пропагують. Уся англійська преса не щадить слів захоплення для української музики та їх виконавців. Подімо кілька таких голосів із численних газетних вірків, які ми дістаємо.

„Торонто Індік Телеграм“ (6-го січня) у великій рецензії п. н.: „Марія Сокіл прийшла, заспівала і перемогла“ пише м. ін.: „Такий чудовий спів, такий золотий голос, таке мистецтво співу і виконання ми тут різко коли чули. Марія Сокіл є одночасно великою співачкою і великою акторкою. Разом, співачка і цілком творила дует, який в такій досконалості ми тут ще не чули.“

Монреаль, „Ля Патрі“ (22-го січня): „Голос Марії Сокіл чудово вирізняється у всіх регістрах і позитивний, солодкий у звуці і чаруючий своєю безпосередністю. Виконання цілої великої і складної програми було таке, що слухачі і не спостерігали, коли проминули ці дві години: навпаки, коли закінчилася програма,

Рудницький у Канаді.

зложена з 16-ти точок, ніхто з присутніх навіть не піднявся з місця! Щойно по п'ятій доданій пісні публіка почала заспокоюватися у виявах свого захоплення.“

Бреїтфорд, „Ді Експозитор“ (11. січня): „Такої стихійної овації яку наша переповнена концертна зала зготувала вчора Марії Сокіл і Антонові Рудницькому в нашому місті ми маємо ще ніколи не пережити. Але й таких артистів, так чудово з собою згармонізованих у мистецьких передачах усіх виконуваних творів, ми тут ще не чули... Кожна українська народна пісня у виконанні Марії Сокіл набирає

рісін великого музичного твору найвищої якості.“

Форт Віліам, „Дейлі Таймс Журнал“ (7-го лютого): „Всімсот осіб сиділо вчора на зачарованій на концерт передової української співачки Марії Сокіл... У творах Антона Рудницького відчувалося великий талант.“

Кенора, „Кенора Майнер енд Ньюс“ (10-го лютого). Велика, одношталтова рецензія п. н.: „Марія Сокіл, артистка, яка чарує слухачів...“ „Марія Сокіл, велика українська співачка і артистка, пополнила серця усіх слухачів, які заповнили салю вщерть... Вона і її концерт не безсумнівно найбільша подія в музичному житті нашого міста за останні роки.“

Вінніпег, „Ді Вінніпег Трібюн“ (11-го лютого): „Марія Сокіл, навіна „українська соловейком“, має голос незвичайної краси, який так само незрівнянно передає великі оперові арії, як і простенькі народні пісні... Вона захоплює з першого звуку, з першої хвилини поема на естраді.“

Крім фахових рецензій усі часописи поміщують інтерв'ю своїх репортерів з нашими артистами, їх фотографії, звіти з англійських та українських приттів в їх честь, тощо. М. ін. широко описували прийняття Марії Сокіл і Антона Рудницького президентом міста Торонто, яка в особі мейора (президента) міста та „мідермена“ (радник) влаштувала в честь артистичної пари офіційне прийняття в 2 „city-hall“ (мігістрат).

До великої популярності артистів у Канаді причинилася фільма „Запорожець за Дунаєм“, яку висвітлюють скрізь у Канаді (та віз недавно і в Злучених Державах) з величезним успіхом, який у великій частині приписують виступові Марії Сокіл в головній ролі Одарки.

Тепер після трьох концертів у Вінніпегу при впровадній салі — артисти виступають на Заході у провінціях Саскачеван і Альберта. Візитівка Марія Сокіл і А. Рудницький знову концертуватимуть у Злучених Державах.

Даймо Жіночій Ремісничій Бурсі у Львові тривалі основи!

Всі пригадуємо собі ще ті симпатичні та прихильні звідомлення газет з посвячення жіночої ремісничої бурси у Львові, коли вона з маленької домівки на периферії міста перенеслася до великого будинку при вул. Кохановського. І щойно мабузь з приводу цього торжества донадалася більшість нашого громадянства, що така бурса існує вже від десятих літ, живе своїм життям, розвивається і виконує переважно завдання: дає вахист і родинну опіку дітятам — ученицям „Труду“, торговельної гімназії, курсів домашнього господарства і т. п.

На початок було учениць десять, сьогодні маємо їх уже 80 і то з різних сторін нашої землі: з Волині, Підляшшя, Полісся, Лемківщини, Бойківщини, Гуцульщини й Поділля, а навіть одна з Ужгороду. Минувалими роками були три в Басарабії. Всі вони понинішні діти селян, дрібного міщанства і робітників — та зрозуміло, чим для них бурса. Замовніші можуть знайти собі за доброї гроші добру стайцію, але дівчина апід убогої стріхи чи міщанської сім'ї, приміщена у великому місті донебудь і з когонебудь, під опікою некультурних, а то й невірних під моральним оглядом людей, часто з національно чужому для неї середовищі — тоді вона може легко пропасти.

Але наша бурса дає дівчатам не лише мешкання, харч, опіку. Бурса під умилан проведом настоятельки поза фаховим шкільним знанням поширює також відомості дівчат з обсягу культури й історії рідного краю, звичай товариської поведінки, дає тепло родинного дому і створює звязки поміж бурсачками, що колись відіграють свою роль і в майбутньому.

Та щоб вичарувати такий гарний анжорний осередок для нашого наймолодшого жіноцтва, треба було багато зусиль моральних і матеріальних. Перші основи дала йому щира жертва наших американських братів і сестер, які на руки п. Михайлини Говиковичів зложили на ту ціль 3,000 доларів і ще й досі надсилають час до часу свої датки. За доларів закупили (в довгом) невеличкий дім при вул. Кошаровій під Янівським цвинтарем. Де спершу аналішко приміщення 10 дівчат. Але це був початок. З року на рік бурса розросталася, число кандидаток більшало, так що вже в минулому році треба було додати кілька кімнат у сусідстві поза бурсою, бо і нії могли приміститися всього 24 бурсачки. Очевидно, такий розподіл бурси на два локалі не був корисний ні під господарський ні під виховний оглядом, а коли ще в цьому шкільному році почали з усіх сторін надходити нові зголошення, що доконали до скінця (а були між ними такі зголошення з охрм, а яких ніїк не можна було відмовити), пані з Бурсового Комітету, який у цьому часі перетворився на самостійну філію Краєвого Товариства Опіки над Молодістю, почали шукати за більшою домівкою, куди б можна вмістити цілу бурсу.

Морська співпраця між Англією та Францією на випадок війни.

ЛОНДОН, АТЕ. У палаті громад посол Мендер запитав чи на випадок війни Англія могла б користуватися французькими морськими базами, Франція — британськими. Парам секретар адміралії Шекспір відпо-

вів, що на випадок війни обі держави будуть у тісній союзі, тому є передбачена також і близька морська співпраця між ними. Між представниками обох штабів йдуть розмови.

Німеччина зложить базу підводних суден на Канарійських островах?

ЛОНДОН, АТЕ. У відповідь на інтерпелляції в палаті громад, парламентарний секретар адміралії Шекспір заявив, що адміра-

ція не має ніяких інформацій, будто би на Канарійських островах мала повстати база для німецьких підводних суден.

Чеські утікачі з Карпатської України у Львові.

Через львівський двіреш передають поїзди з чеськими утікачами. В год. 9.40 приїхав нормальний поїзд з Лавочного, до якого причеплено два вози з чеськими жандармами, працівники сторожами та цивільними особами. Утікачі втомлені, пригноблені, оповідають, що евакуація закінчилася їх нечашно. Перед виїздом вони випродали за безцінь своє майно. Коли дістали наказ негайної евакуації та вирушили до польського кордону, січовики роззброїли їх. Втеча була панічна — утікачі губили в ярмі дітей, жінок; тепер навіть не знають, що з ними діється. Утікачі питали за чеським консулом.

Після приїзду чеських утікачів на двіреш приїхали представники міської влади: начальники поліційного відділу, воєводства, го-

родський староста та заступник міського команданта поліції.

Опісля до Львова приїхали дальші поїзди з чеськими утікачами. Відішлють їх через Краків до Чехії.

В год. 11. приїхав другий транспорт, зложений з 35-ох зал. возів та 3-ох льокомотивів (чеських), в год. 12.35 — третій транспорт — 35 товарних возів, один особовий та один поштовий; приїхало 546 осіб. У Львові замінено кілька товарних возів на особові та приміщено там жінок і дітей. Між утікачами багато хорих на грипу; на львівським двіреші лікарі поробили їм застріхи.

Коли 14. год. транспорт відїхав. За час поїзду у Львові чеські поїзди оточували поліції.

Посередині цього дивного окоуження стоїть

Жіноча сторінка.

ЗАЗДРИСТЬ.

Ось таке собі, здається, дрібненьке, але багатором людям властиве почуття. На жаль, мушимо признатись, що це почуття навіть може властивіше жінкам, ніж мужчинам, а в усякому разі у жінок воно частіше проявляється у дрібниці, ніж у мужчинах.

Властиво у мужчин це почуття можна скоріше означити як вражена амбіція, бо воно є спонукою до нового чину, до досягнення того, що є предметом заздрости.

У жінок це почуття викликає лише недоволення, а часом і злість, що хтось інший має те, чого вона б саме собі бажала. Становище іншої жінки, її матеріальні достатки, родинне щастя, а нерозумна нова суконка, капелюх чи новий небель у помешканні — ось найчастіше, що викликає це прикре і негарне почуття.

Та була байдужа загальна чиясь заздрість, якби вона не відбивалась на оточенню, якби через неї не терпіли не тільки ті найближчі, але й дальша родина чи знайомі. А подивімся тільки, які прикраси викликає нерозумна заздрість людини. Скільки непотрібних сварок, сплнток, а то й наклепів поширює заздрість людини. Як затроє вона життя і собі та іншим через це нездорове почуття!

Ось приклад: Молоде дівча має успіх на якійсь завазі. Їй заздять, і не так ще їй заздять молоді (вони менше хворіють на цю хворобу), як мама чи тета тої, що менше бавиться. Іронічний усміх, неприхильне слово, якийсь напак з уст такої неспанованої суперниці чи її прихильниць і вся радість поспована, часом навіть дає притоку і до більших прикрасів.

Приятелька має гарний, а в усякому разі новий капелюх чи суконку. Я теж мушу їх мати. І пропав родинний спокій. Пропали також всі бюджетові розрахунки та обмеження. Не страшний навіть довг...

Але це у дрібниці. А бувають і поважніші справи. Хтось вибрався на яке-таке становище, має який-такий заробіток. Чому не я? І починаються інтриги, сплнтки і всякі заходи, щоб ту другу зіпхати. Нема тут тої здорової амбіції і конкуренції, щоб самій собі створити щось подібного, але є нездорове і шкідливе та припинює людську гідність почуття заздрости.

Жінка розумна і опанована боронитиметься і лікуватиметься від цього почуття, як від небезпечної хвороби, яка мучить не лише хворого, але накоює лиха і його оточенню.

На жаль, серед невідрадних обставин життя у нас хворих цією хворобою жінок є дуже багато і замість на творчу, корисну всьому громадянству працю вони витрачають свої сили на дрібну, негідну боротьбу.

Щоб лікувати якусь хворобу, треба її знати. А тому треба собі добре усвідомлювати які наслідки можемо мати нерозум і від такого чисто особисто далекого від людей хованого почуття, яким є заздрість.

Опанувати себе, спрямувати в інший, більш доступний і шляхотніший бік свої забаганки — ось де буде перемога над цим низьким і негідним людської самопошани почуттям.

М. О.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИСИ

ДОМА ПРИ ПРАЦІ.

Дозвольте змінити дещо приповідку: „Скажи мені, як коли одягаєшся, а я тобі скажу, хто ти“. Не сумніваємося про ваші відомості, що носять (носили, будуть носити) на пляжу, до театру, каварні на теніс чи деінде — преші не без причини оглядає модні журнали. Знаємо також, що не йдете до театру у спортивній костюм та що на ринок рано не йдете в коронковій комплекті. Однак скажіть нам — уважаєте також на те, щоб дома при праці бути відповідно убраною?

Не належите часом до тих жінок, які думають, що дома всякий одяг добрий і порядкує у старій пополудневій суконці? Не поділяєте може в другу крайність і тому щоб наглядати мальовничо — не колете трісок на відпал у квітчастому шляфроку, придержуючи його заповадливо, щоб не розійшовся? Зробіть іспит совісті і скажіть, у чому прятаєте, а в чому варите?

До генеральних порядків безумовно найпристатніші штани. Не від старої пижами з широкими ноговицями, а звичайні т. зв. фершалонг. Такі штани, які носять механіки з асфальт ноговицями, коло кісток ніг зашнурі, з великими кишенями. Не мусять бути з синього полотна — будуть гарні і з бавовняної матерії до прання, в білі точки чи кольорового ортону.

Така одяг мусить бути вигідна і мусить добре вас охопити і хоронити перед порохом. В ній можете лізти на кірсла, на сходи, чистити вікна і лампи, витирати паркет, вішати фіранки. Не біється, що в невідповідній місці розіпється — не вже ваших рухів. Можете в ній

цілком сміло отворити двері листоношеві чи іншому гостеві; це ідеальний одяг до праці.

До менших порядків вистає звичайна суконка до прання. До стелення одягнете на цю суконку чисту запаску. Тому, що вбираєте її на малу хвилину і по постеленні її знову скидаєте, мусить вона скоро одягатися. Для цього булбоб найліпше, якби така запаска мала замість шлейок лише компір, який перекинете через голову, а ззаду завяжете. Запінання шлейок стримує, і гудзики радо в невластиву пору відриваються.

При варенні хоронить домашній одяг дуже добре велика запаска — очевидно також до прання — після вподоби убрана колірною випусткою чи лише кишенями. Може це бути також запаска з рукавами до завязування ззаду. Її убірають як плащ і вона знаменито хоронить цілу суконку. Така запаска добра також при заварюванні овочів, бо овочі часто люблять при дренуванні стрикнути. Така запаска хоронить знаменито суконку та її рукави. Її легко вбираємо і злімаємо. Буває деколи, що при варенні несподівано хтось до вас зачитає і ви дуже радо позбаваетесь одним рухом запаски.

Чистота при варенні конечність. Розуміється, що, щоб бути все чистою, треба мати відповідну кількість домашніх суконки і запасок. Не раз, на жаль, можна стрінати жінку, яка при варенні носить суконку сумнівної чистоти. Отже доповніть собі свій запас домашніх суконки і запасок новими речами. Видаток знову не такий великий, а вибір в матеріялах до прання великий.

Лю. Ко.

— 0 —

З нашої хроніки.

З КЛЮБОВОГО ЖИТТЯ.

Дня 6. березня відбув клуб „Нової Хати“ в „Труду“ матч з Варшави — Наталю Михайлівну Дорошнюку. Клубу клубу була найбільш випереджувана й гостини. Зона для актинок та шпала тома притягали публіку.

Наталю Дорошнюку мала говорити про історичне і воєнне збройня Придніпровської України. Не артуєт клубу та воєнної йсторичної збройня. Під орудою клубу в музеї та зброї. Референтка дала короткий огляд ролі частин жіночої армії. З зацікавленням члн клубу слухали про війни партові матеріяли, показували зброю, досі французької чистоти. Також побували зброю війни часів багати в пісках пісочниці. Гостини клубу на пляжі, що її вважало необхід-

ною частиною похвалюваного збройня. Оглядний надано вже в воєнному часі і її треба при стилізованому одязі оминати. Вважати референтка вважувала, що до нашої нитомого збройня треба ставитись із великою увагою. Не перомінати догмавно те, що устійлилось у нас ніколи.

У дискусії поставлено до референтки питання щодо зброї пар. поші у Варшаві. У другій половині життя підготували Союз України у Варшаві такий перегляд. Кілька разів під орудою Наталі Дорошнюку готували собі стилізоване народне збройня.

Чергового повідомлення відбувся в клубі вечір на тему „Повстання 1917 року“. Говорили м-р Ірина Гладка про „Участь жінок в кооперативному русі“. Слухачки, що до- ждали багати. М-р Гладка поділила жіноцтво на міське

і сільське в огляду на те, що господарська їх ролі зовсім інша.

Споршу єшнілась на участі міської жінки в кооперативі, що є те дуже мала, але постійно зростає. Потім обговорили господарські зацікавлення сільської жінки. Її участь у кооперативі значно більш активна. У кооперативах для заступу і збуту вона творить 10% членів, у молотарських навіть одну чверть членів. Також у кредитивах її участь дуже поважна.

Як окреме явище обговорили жіночі кооперативи, що займаються гальтерією, краєпростою і паровим мистецтвом. Також мануфактурні відділи при споживчих кооперативах повстають тепер за освітності членів жінок. Особливо становило займають жінки у кооперативній пропаганді. Тут їх природний гн до виконання їм у пригоді.

Дискусія розвивалася дуже живо. У першу чергу, вона отворила застїя у зацікавленні кооперативними справами серед міської жіноцтва. Потім розбирала причини того ланка та як тому запобігти.

Вввч також мав на адресу міської кооператив, що не шукає контакту з собою членами. Рішено частіше алаштувати дискусійні вечори на господарські теми. У дискусії брали участь м-р Пивалковська, д-р Коваленко, інж. Зибенко, О. Залізняк, Л. Підгірська. На прикінці відповідала м-р І. Гладка на всі запити.

У понеділок, дня 20. п. м. присвячений буде оглядові преси.

Практичні поради.

ВІДСВІЖУЄМО ЛІННА І ПОСТІЛЬ.

Мило нам по всіх давних трудах опочити у вигідному ліжку, чи на тапчані. Але ліжко і постіль вимагають доброго догляду, так як все інше в домашньому господарстві.

Зранку відтиснімо зілля у спальні. Матраци і подушки розкладаємо так, щоб доходило до них повітря. За озильне нагрівання соняшним промінням відбирає гнучність пірю. Якщо відсвіжуємо постіль на дворі — тоді трішечку покривала і ковдри при допомозі другої особи в руках. Ніколи не викладаємо до трішечки трішечки або тростини. Це улюблений спосіб наших домашніх помічників, але дуже нездоровий для постелі.

Зате після ручного трішчання в пороку, чистимо докладно ковдри і матраци волосяною щіткою. Дбайливо витишуємо при шпалі і річках, де загромождається багато пороку. Ліжко і тапчані раз у тиждень витираємо докладно всередині вологою шпалкою. До води, де замотуємо шпалку даємо трошки терпентину.

Подушки, пухові ковдри і перня трішчати при догодинному вижваганні пружинисті, відбирають пороку. В місті легко їх відтиснути, віддаючи до заведення, де від електрики і шпалі стають як нові.

На самі відсвіжують пірю змариуванням у мильній воді. Напряме і просушуємо на повітрі пірю вижваганні легенькою тростинкою. Але не буде воно таке, як нове. По одному з другого способу відсвіжування, пірю змариується, тому треба додати до подушок і перня трохи свіжого пірю. Уважамо, де змариуємо його. Найліпше купувати просто від сільських господарів. Особливо гарне пірю там, де в селі більша ріка і гуся плавать по ній. Тоді пірю душніше і свіже. У неосвітлених овочах продають пірю зі свіжих подушок, часто із зразками воєнних надут.

АМОНЯК В НАШІМ ГОСПОДАРСТВІ.

Проникливий пах амоняку добре нам знаний. Купуємо його чи то в аптеці чи в дрогерії і якщо трішечку все добре заохороняємо то витримає нам дуже довго, а хоронить в нього можемо мати велику.

Найліпшою прикметою амоняку є те, що коли його відповідно розрідимо (1:10), то він ніяком не пропадає ніякої тьмяності, які колір не зміниться, які волокно не ослабне чи то буде на новітній матерії чи на пошкодженій, а риночесно звичайно ним кожену палому і ту наймилішу. Коли навіть перемою змариуємо чи змариуємо матерії в теплих мильній, то можемо додати кілька крапель амоняку, бо не міним тою мильною та тьмяною, що свідомою одя. Коли часом трішчати нам неможливо пригоди і досі зашпал на матерії сонця чи інше кишеня, та амоняком утримуємо те місце від розпаду, а також і від пильки, бо він зразу нейтралізує. Також при шпалі від ржі ратує амоняк дуже доро, при зриванні пильки та пильки від тулаки змінюючи засобом, що ошорі і добре ті пильки змінює. Змінюючи зі шпалі (і частини амоняку на дві частини шпалі) витримає нас амоняк під пильки в чорнійній олівній, від опитки на мильній до пильки чи свіжого пильки. Якщо часом при тьмяно-лю амоняком кольоровою матерії трішчати свою барву, то добре мати під рукою мильну і ошорі, до якого обділю мильно змариуємо, а барва нам відразу зривається. Притертий одяг, обити на мильні, кишені, пильки та свіжкою шпалкою змариуємо в амоняку розрідженому водою.

Від ратує нас амоняк при укусах комарів, пильки, мурашів тощо.

При чистенні срібла, скла, амоняку, дзеркал, ликованих дверей чи віконних луток — все нам можемо амоняку розрідженою водою, а мильною.

Амоняк є дібним прикметом в господарстві і про нього не треба нам забувати.

Організація пасічників.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ГОЛОВНОЇ ПАСІЧНИЦЬКОЇ СЕКЦІЇ І Х. ЗІЗД ПАСІЧНИКІВ Т-ВА „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“ У ЛЬВОВІ.

Цьогорічні сходили пасічників Т-ва „С. Г.“, що відбулися 27. лютого ц. р., пройшли під гаслом скріплення своєї організації та поглиблення і поширення праці. Велика зала Т-ва „С. Г.“ витала делегатів від 17 повітових Пасічницьких Секцій та коло 30 окремих пасічників зі всіх наших земель. За президіальним столом засіли: нестор українських пасічників о. дек. Пилипчук Василь з Любші, проф. Бриняк з Білої (Тернопільщина), проф. Лисий з Бучача, п. Шлемкевич з Серафимець (Городенка). Проводив зборами голова Гол. Пас. Секції проф. Гусаківський з Тухли.

Відкрив Збори дир. Т-ва „С. Г.“ д-р Е. Храпливий, який прийняв ІХ. Зізд Пасічників та згадав про головні етапи праці Т-ва „С. Г.“ у пасіч. ділянці зперед 30 літ. Описав передачу провід Зборів голові Гол. Пас. Секції проф. Гусаківському, який візав присутніх до випанування пам'яті померлих членів пасічницької організації, між ними б. п. б. сенатора проф. Сергія Шелухина, члена Ради Всеславянського Пасічницького Союзу, інстр. пасічництва Тернопільщини проф. Тимошка, який подарував на наше Т-во більшу суму грошей і свою пасіку Подільської Пасічницької Сілиці в Тернополі та інших.

Звіт з діяльності Гол. Пас. Секції склав секретар Секції інж. Боровський. У звітовому році українські пасічники були організовані з 327 пасічницьких секцій, з них 43 повітових. Звіт здали всього 33 повітові секції, що об'єднують 7328 пасіч. господарств з 113.883 пнів пасік.

Потім проведено Зборам план праці на 1939. р.

По вислуханні звіту і плану праці розвинулась широка дискусія, в якій порушено багато актуальних пасічницьких справ і якісні ухвалені низку резолюцій, з яких важливі отці: 1) домагатися приділу чистого цукру для бджіл, а не денатурованого; 2) просити об'єднання приділу того цукру, в залежності від медозбору і до 10 кг. на пень; 3) робити всі можливі заходи або упростити дорогу одержання приділу цукру та передати її під цілковиту відповідальність пасічницьких організацій та ін.

На цьому офіційна частина Зборів закінчилась і почалась святочна частина.

Всі присутні вирушили до Музею Наукового Т-ва ім. Шевченка, де відбувалися відкриття Пасічницького Музею Н. Т. ім. Шевченка. Це своєрідне пасічницьке свято відкрив д-р інж. Е. Храпливий, який підкреслив вагу того Музею для залишення нащадкам історії

нашого багатого колись пасічництва, про яке знаходимо згадки в історіях чужих пасічників, та яке має у своїй традиції пасічницької науки Прокоповича. Разом із тим подякував управі Музею Н. Т. Ш. за ласкавий дозвіл примістити Музей у себе і мати над ним опіку. З черги дир. Чайківський в імені Природничого Відділу Музею Н. Т. Ш. подякував Т-ву „С. Г.“ та ініціаторам заложення цього цікавого відділу при Музею Н. Т. Ш. і просив пасічників і надалі збагачувати свій відділ різними експонатами. Після того інж. Боровський пояснив присутнім окремі відділи зібраних експонатів. Були тут: ряд старих вуликів-колад з Поділля, Каміньки, Жовківщини і з Карпат. Є оригінальний вулик, зроблений б. п. О. Чинкою в Жовтанець. В окремому куточку приміщені експонати: Прокопович у сільській літературі і пресі, де присутні бачили виставлену літературу, в якій писалося про нашого сільського славя Прокіповича. В окремих шафах зібрані: українська

пасічницька література і світова, українська пасічницька преса. Дуже гарно представляється збірка шкідливих бджіл, починаючи від бузюка до ос і шершенів. В окремій шафі зібране різне старе приладдя, короби бджіл тощо, а також експонати пасічницької кооперації „РІА“.

По обіді наради свята продовжувались. Голова Зборів проф. Гусаківський віні Зборам пропозицію надати почесне членство сніорам нашого пасічництва: о. дек. Пилипчук В., вчен. агр. Е. Архипенкові й інст. і Марцінкову. Збори прийняли цю пропозицію бурхливими оплесками. Після цього о. дек. Пилипчук подав історію повстання і праці Пасічницької Секції Т-ва „С. Г.“ від 1909. р. аж до війни. Шквятий реферат о. декана представив присутнім той великий крок наперед, що його зробило на наших землях повстання українське пасічництво. Після інж. Боровський виголосив реферат про нові методи в продукції воску. Реферат був відповідно демонстрований діаграмами. По дискусіях над рефератами і побажаннях умістити реферати в „Українському Пасічнику“, Збори закінчилися в год. 8-й веч. Зізд залишив серед присутніх надзвичайно товариське і бадьоре враження.

Також Словаччині загрожує німецька окупація.

Як подають польські часописи, в деяких слованських місцевостях чехи виступають проти слованської влади зі збройним спротивом. Словани не вміли опанувати Сілі, де є 5.000 чеських воїнів. Розійшлася погословка, що саов. уряд покликаний на поміч німецьке військо.

Поява нім. військ у Словаччині викликала серед слованів поважний неспокій. Щоправда,

офіційно пояснюють, що ті війська лиш переходять через Словаччину — щоб оселити крило німецьких військ, які займають Моравію, але це не успокое публічної опінії, бо з того боку німецьким військам нічого не загрожує.

По Словаччині ходять погослови, що Німеччина хоче прилучити до Моравії промислові західні околиці Словаччини.

Мадярщина домагається східної Словаччини?

У польській пресі появилася погословка, що в БУДАПЕШТІ ПОЧАЛИСЯ НІМЕЦЬКО-МАДЯРСЬКІ РОЗМОВИ ЩОДО МАЙБУТНЬОГО СХІДНОЇ СЛОВАЧЧИНИ, ЗАСЕЛЕНОЇ УКРАЇНЦЬМИ, АЖ ПО РІКУ ОНДАВУ.

МАДЯРИ ПРИЗНАЮТЬСЯ, ЩО НАРУШИЛИ СЛОВАЦЬКИЙ КОРДОН.

БУДАПЕШТ, ПАТ. У зв'язку з вісткою, що Гайнкова Гвардія обсадила кордон Карпатської України, з мадярської сторони вияснюють, що мадярські війська в поході на Карпатську Україну не могли в деяких місцях точно триматися кордону, але що Мадярщина готова негайно зліквідувати ці інциденти.

ЧИ СЛОВАЧЧИНА УТРИМАЄТЬСЯ?

Шаньо Мах виголосив перед мікрофоном промову, в якій закликав населення до спокою. Події розвиваються в такій темі — ствердив він — що може не один сумніватися, чи Словаччина зможе утриматися. Та не варто сумніватися ні на хвилину ані тратити віри у велику місію слованського народу.

Слованського народу не поділять; алармючі погослови з пограниччя неправдиві.

Хто не купує річно бодай 10 книжок для власної потреби — той не заслуговує на назву інтелігента.

великий чотирокутний стіл, покритий паперами, фляконями і сухими листами якогось роду пальми. Всі ці предмети були так накопичені, що на столі залишилось місце для мумії в саркофагу, що була винята мабуть з дерев'яної ядлі, що стояла порожня під стіною. Сама мумія, погана й чорна, наче жулик, була напіва винята зі свого саркофагу; костисте рамя та рука з пальцями, подібними до кігтів, спочивали на столі. Об саркофаг був спертий звиток пожовклого папірусу, а напроти мумії в широкій крислі лежав непригожий, а головою взад схилений, власних цих дивоглядних предметів. Здавалось, що його широко отворені зі страху очі неначе були б сперті на крокодил під стеєю і поспілі губи легенько ворухались під уривчастий вілдох.

— Боже мій, він умирав! — крикнув Лі.
Це був стрункий юнак, з іскристими чорними очима і майже олівковою шкірою, що сильно відражаються від англійського типу, яким був Сміт.

— Думаю, що де тілоси непригожості — завжди медик. — Поможіть мені, візьміть його за ноги... так, а тепер положіть його на катану... Скиньте всі ці чортівські речі на землю... Яка тут кішанщина! Подайте, прошу, мені склянку води, а в розміну йому комірць. Але що йому могло статися?

— Не знаю. Почувши його викрик, я прибіг туди. Дякую вам, що ви прийшли, пане Сміте.
— Серце його бється наче молоток, — сказав медик, приложивши руку до його серця.

— Здається, що він змінив зі страху. Погладьте тільки на той вислів страху у його обличчі. Намочіть йому обличчя водою...

Його обличчя справді було зовсім біле, наче без крові і на голові довгою темною волосся

було наїжене. Сірі очі були широко розкриті, зіниці розширені, наче б закамніли від страху. Дивлячись на ці ознаки жаху, Сміт пригадав собі пересторогу свого приятеля Гастія.

— Але що могло його так перестрашити? — спитався накінеш.

— Мумія.
— Мумія? Як це?

— Не знаю, але він займається нею наче навченим. Я просив його кілька разів, щоб її залишив, але він не слухав. Це вже вдруге, що він мене так налякав. Минулої зими я знайшов його саме в такому стані ніч на ніч з цією потворною.

— Чому він завжди займається цією мумією?

— Це вже мабуть його манія. Він пристрасно досліджує цю мумію, а в цьому факту він являється, ніж всі інші Англії. Ох, уже приходиться до свідомості!

До смертельного обличчя Велингтема поволі верталася кров; він ворухнув руками і почав глибоко дихати. Ледаві опритомнів, його вір сперся на мумію, потім на обох студентах.

— Що сталося? Що ви тут робите? — насліду промовля.

— Що питається, — відповів Лі, — налякано, можливо, він нас трохи своїм криком. Не знаю, що я з вами був би робив, якби товариш Сміт не прибіг мені на поміч?

— Ах, це — Аберкромбі Сміт, — сказав Велингтем, звертаючись до медика. — Це гарно з вашого боку, що ви прийшли. Я думав, мій Боже!

І склонивши голову в долоні, вибух істеричним сміхом.

— З цим перестаньте, — сказав йому Сміт, зловивши його за рамя та енергійно потягуючи

ним. — Ви перепрацьовані. Залишіть гарячий нічний забави а мумією, бо інакше стратите розум. В цій хвилині ви подобаєте на дубок шрвін.

— А я хотів би знати, чи ви залишилися би спокійні, якби ви побачили...

— Що?

— Ет, нічого. Хотів я лише сказати, що також і ваші нерви відчували б, якби ви провели ніч в товаристві мумії... Припустім, що я в останній час надто перетремився. Тепер мені покращало. Але ще не відходить, поки я аовсім не буду у своїй шкірі.

— Тут брах чистого повітря, — замінив Лі, отираючи вікно.

— Треба трохи бальзамичної живиці, — сказав Велингтем і взявши один з листів сушеної пальми, спалив його над аямпою. Густий дим гострого запаху наповнив кімнату.

— Це посягання рогатина, ростина жердя — додав. — Чи знаєте хоч трохи орієнтацій мови, Сміте?

— Не маю про них найменшого поняття. Здавалось, що по цій відповіді египтольові полекнуло на серці.

— Як довго я був у памороках?

— Пять або сім хвилин.

— Я й думаю собі, що це довго не тривало. Який дивний настрій — ті памороки! Не можу сказати, чи тривало це секунди, чи тижні. Гляньте, того пана, що його тут бачили, показав до труни у добі одиначної джте, поклавши до труни перед сорока століттями, а всім настій, себто перед сорока століттями, а всім коли б вернулася йому мова, сказав би якийсь такий, який був би закрив і відкрив очі. Але це чудова мумія, шож, Сміте?

(Пані була!)

Сторінка без політики.

Запрошення від американського президента.

Раз на рік американський президент приймає сотні своїх вибраних громадян у „Білому Домі“ офіційно. Це велика честь для запрошених. Один із таких гостей відомий журналіст Поль Нокс у журналі „Лайф“ недавно описав свої відвідання з об'єктивністю, за яку в деяких європейських краях, пішов би просто до комуністичного табору. Але в Америці — президент держави піддає критиці і навіть з нього вільно сміється. Послухаймо опису прийняття містера Нокса.

Три карти.

Спочатку дістаєте тверду білу коперту з емблемою „Білий Дім“. Усередині три карти: дві білі, одна жовта. Ота більша зі золотим президентським беріжком. Це запрошення до Білого Дому на 6. лютого. Друга карта — білет, що дозволяє вам їхати автом та оглянути сади Білого Дому, третя — карта входу до самого президентського будинку.

Напередодні 6-го лютого ви оглядаєте свій вихідер, жінка свій халат суки. Коли у них щось не до ладу то ви їдете до випозичальні одягів або мусите їх купити. Ніде нема такої строгої церемоніальності в одязі як у Вашингтоні. Так болять упевнитись вас вашингтонці. За 4 долари можете випозичити собі одяг, який хочете. Таких крамниць є у вашій столиці багато; вона недурно має „соціальні претенсії“. Та надовго перед 6-им ви повинні подумати про одяг. 6-го від ранку найкращі випозичальні гардероби мають уже чергу. Головно коли ви нормального росту — не знайдете вбрання для себе.

Порядок серед юрби.

Коли вас пригласили офіційно, ви клечете таксіку, показуючи шоферові карту їзди. Переїжджаючи пенсильванською вулицею напроти освітленого Білого Дому ви зустрічаєтесь з одним із найхарактерніших явищ президентських приймів — організацією. Від хвилини коли ваше авто їде подвійною лінією подвійних воле, при східних Великих Воротах ви відчуваєте весь час, що поза вашими плечима є якась рукою показують вас показуючи дорогу. Ви їдете вузьким каналом по боках якого стоїть поліція, воєки, палатона служба та агенти. Від хвилини, коли ви вийжджаєте на простір Білого Дому вас уже нема у своїй руці складний апарат, який мусить наводити порядок серед юрби. Це одно з найбільших прикмет у Білому Домі для півтора тисячі гостей, здебільша урядовці. При східних дверях відбирають від вас жовтий білет і від тої хвилини ви вже не потребуєте дивуватись, що вам робити і куди йти. Руки у рукавичках показують вам величезну залу, де воєні мурини стігають з вас палачі і ведуть за собою. У великому голі вже чекає ціла маса інших гостей. Коли ви хотіли б серед натовпу знайти собі якийсь місце — довгий шовковий шнур тягне вас наче по рейках до бічної салі. Ви думаєте собі, що це якась спеціальна ласка для вашої особи, але ви помиляєтесь. У цій салі ви бачите нову масу гостей і вам не залишається ніщо інше як терпеливо стояти й чекати в довгому ряді таких самих безрадних, поки не дістанетеся до президентської салі.

Машина рухається.

На сходах наверху знаходиться вже президент у супроводі гостей запрошених на обід, які встали від стола під звуки гімну, що його грає моряцька оркестра. Пан президент зі сво-

єю дружиною позаймали вже свої місця. Ціла машина для порядку тих відвідан починає рухатися й ви бачите у двох великих залах на підлозі перед собою й над головою яких дванадцять рядів, що посуваються як рівні стійки. Тепер ви помічаєте, що той, що давав вам інформацію щодо строгого церемоніалу в одягу, трохи переборщив. Ви бачите, що на салі деякі гості одягнені по спортовому, деякі тримають у руках капелюхи, інші прийшли в пообідньому вбранні. Гості на переді шнуряться сходами і ви теж пхаєтесь вперед. Люди посуваються ліктями, зберігаючи всі форми чести. Нарешті ви доходите до сходів, при яких стоїть військова сторожа. Ще кілька хвилин і вам дозволяють йти вперед і перейти другу шовкову бар'єру. Наверху сходів чекають на вас нові воєні в золочених одностроях. Ще кілька кроків і ви опинитесь у т. зв. східній кімнаті. Тут урядовці у гальовім одязі ведуть вас кудись, серед шуму чотирьох широких кольтон гостей, які дивляться на південь. Ви оглядаєте золочені меблі по боках. По хвилині а пудри ваші очі зупиняються на великому свічнику, що зависає зі стелі. І знову чекаєте...

Гості стоять гусакон.

Перед вами гості гусакон тиснуться, праворуч і ліворуч у малих бічних дверцях. Тепер урядовці з подивляною об'єктивністю пускають із двох рівнобіжних рядів гостей вперед. Ви майже наближаєтесь до своєї черги. Якийсь урядовець підносить руку і зупиняє поперед вас якогось гостя, що відступив своє місце своїй жінці, кажучи: „Раніше паном!“ Рад вірніюється, ви сунетесь обережно, щоб не наступити сусіда на нагітні. Ті, що поза вами, дивляться нетерпляче, коли ви врешті посунетесь. Тепер

ви вже дійшли до дверей, де дуже точно оглядає вас кілька добродії у вечірніх одягах. Нема сумніву, що це тайні агенти. Все це у ряді, гусакон, ви пробиваєтесь у нову кімнату. Це кімната мена. Переходите ще одну, це кімната блакитна. На її порозі ще один тайний агент. Тепер ви перейшли вже поріг і шойно вперше побачили своїх господарів, президентську пару. Це вершок цього дня. Ви хотіли б, щоб ця хвилинка трошки протяглась, але водночас урядовець якийсь киває вам головою: „Ваше ім'я будь ласка!“ Ви кажете його, а він повторяє це президентові.

10-секундова зустріч з господарем.

Тепер ви бачите президентську руку простягнену до вас. Бачите усміх, чуєте стиск руки і ви стоїте перед панею президентовою Рузвельтовою. Вона теж усміхається і стискає вам руку — „фіт!“ і вас уже нема. 20 хвилин треба вам було, щоб дістатись до Східної Кімнати, 30 хвилин, щоб її перейти. Через Блакитну Кімнату ви перейшли за 10 секунд. Тепер ви приголомшені. Ви вже в Червоній Кімнаті. Тут зібрані міністри та обідні гості. Перед вами велика їдальня з довгим столом. При ньому льокаї-мурини подають вам пунч, без алкоголю, маленькі коржикі і посолоні горішки. Тут ви трішечки віддихнувшись Оркестра в червоних одностроях грає у фом.

Дорога до виходу.

Гості перемішані безладно, як у млітні пова. Вони шукають якихось знайомих і пробують завести балачку, щоб відпочити після останнього напруження. Але вас штовхають назад так, що ви не можете встояти на місці і сунуть вас вперед до виходу. Ви не можете зупинитись. Візьміть, що ваш шлях ясно накреслений. Білі рукавички показують вам напрям. Крізь той великий гол, яким ви так пропихались довго як сляки, тепер їдете живо. Перед вами двері до виходу. Ви мусите одягтися. Ви вийшли поза двері і перед вами стоїть уже авто. Тут кінчаються ваші офіційні відвідання.

Бернард Шов про свої мільйони.

У Лондоні вивели фільму на підставі одної з найкращих пес Бернарда Шова „Міліардон“. Шов довго борючись перед кіном, як-то кажуть, що на екрані пропаде вартість його твору. Але цей незламний ірландець ніколи не винишав режисери ні розмов із пресою, перед якою говорив про все, починаючи від Адама та Еви аж на парасолі прем'єра Чемберлена кінчаючи.

Тепер фільм приніс йому нові гроші. Він уже віддає мільйон. Один із репортерів прийшов до нього з запитом: кому він залишив своє мільйонне майно. Шов підскакнув:

— Що я з ним зроблю? А збілки ви знаєте, що я взагалі багатий?!.. Можливо, що я залишу свої гроші захистові для старих псів, в усякому разі не якомусь добродію то-

вариству. Я і тепер не даю їм ні сотика. Ми гроші розходяться на інші цілі, на які, як скажу. Передчасно не забувайте, що я за перших 9 літ своєї драматичної праці заробив усього 15 шилінгів. Усе, що я дістаю за „Міліардон“ на екрані пішло на податки. Я ще де-не-де дістаю десятків листів з проханнями допомогти і дуже жалю, що не можу задовольнити всіх прохачів.

Усе-ж преса твердить, що Шов одні з найбагатших англійських письменників. Його песи йдуть на сценах усіх світових театрів. Крім цього Шова жінка — мільйонерка. Шов дає гарного дотепу, який цинить над усім, як-би раз прилюдно, що він як вояк подруги ж оженявся тільки для грошей.

Люди з зором кращим від далековиду.

Турецька наукова експедиція, що вернулася після дводівної подорожі по Малій Азії, привезла серед усього цікавого матеріалу, досліди над великим зоровим даром одного мандрівного племені. Гострота зору у тих кочівників удасятеро більша, ніж у нормальних людей. Вони бачать дерева на скалі на віддалі 15 км. від обсерватора і можуть навіть нарахувати кілька їх там. Члени самої експедиції бачили далековидами тільки безформну масу. Це племя здебільша не їсть мяса. Ті нечисленні зловіжники, що їдять

мясо не мають такого гострого зору, вони бачать нормально, як ми всі, але їх називають „дівими“. Учені досліджували очі цих людей і трупи і stwierdили, що вони не мають жодних виїмкових ознак.

ГУМОР.

ЗМІНЕННЯ КОМПЛІМЕНТ.

— Чи це правда, що ви посіли мент у знати дурного гуського?
— Звичайна халка.

СПОКІЙНИЙ БАТЬКО.

Малий Ромцьо починає страшно кричати. Батько професор: Чого ревеш? ти знаєш, що я потребую спокою, читаю книжку.
— Тату! я зів шпильку!
— Маеш другу? і сиди тихо.

СПОСІБ НА ВОЛОССЯ.

— Найкращим способом на ріст волосся є музика.
— Не розумію.
— Подивися на славних музик: всі мають довге та буйне волосся.

ПОМИЛКА.

— А я вважав вас за порядного чоловіка.
— А я вас ні!
— Но, то ми обидва помилялись.

Подружня пара втікає від людей.

У 1936. р. американська преса повідомила, що ньюйоркський інженір Ральф Каро і сестра милосердя Вірджинія Еаліс рішили одружитись і відкритись від життя посеред уми цивілізації. Вони виїхали на якийсь острівці на Тихому Океані у 2.000 км. від американського берега із твердим наміром провести там усе життя. Прибраному ними острівці зникнувся раз на рік один корабель, що плавав між Японією і Америкою. П'ятдесяти року провела там пара; кілька місяців тому вона вернулася в Америку. Причина: панно Еаліс-Каро боліла сильно зуби. Але вона заявила, що як тільки дентист направить їй зуби, вони назавжди вертаються на лоні природи. Пан Ральф Каро лякаючись, що може і йому доведеться покинути ще раз свій рай

через зуби, зв'язався на геройський жест: казав собі вирвати всі зуби і асистувати штучні, разом із штучними яснами. А тепер приходять остання дія втечі від цивілізації. Пані Вірджинія лікувала зуби довго, щораз довше. Її чоловік чекав зі своїми штучними, що не болять, а вона не хотіла штучних. Аж одного дня пан Каро дістав від своєї дружини лист. Вона запрошувала з ним, бажаючи йому щасливого повороту на Тихий Океан. Вона ж залишається в Америці. Зі своїм дентистом, в якому закохалась. Дентист не хоче рах на тихоокеанському острівці, де нема пацієнтів, але може бути теж щасливий в Америці. Пані Вірджинія теж волеє дентиста з правдивими зубами, ніж свого першого чоловіка зі штучними.

Карпатські українці заслужують на допомогу в боротьбі.

ЗНАМЕННИЙ ФРАНЦУЗЬКИЙ ГОЛОС.

ФРАНЦУЗЬКА РАДІОВИСІЛЬНЯ У ШТРАСБУРґІ НАДАЛА ТАКИЙ КОМУНІКАТ: ЕВРОПА ДОСІ НЕ ДОЦІНЮВАЛА КАРПАТСЬКИХ УКРАЇНЦІВ. ВОНИ, ХОЧ ГАНЕБНО ЗРАДЖЕНІ ГІТЛЕРОМ І ЧЕХАМИ, ХОЧ НЕ МАЮТЬ НАЛЕЖНОЇ КІЛЬКОСТІ ЗБРОЇ І ВОЄННИХ МАТЕРІАЛІВ, ПО ГЕРОЙСЬКИ БОРОНЯТЬ У КАРПАТАХ СВОЄІ ДЕРЖАВ-

НОСТИ ПЕРЕД ПОДАВЛЯЮЧОЮ МАДЯРСЬКОЮ ПЕРЕВАГОЮ. ЦИМ ВОНИ ДАЛИ ДОКАЗ СВОЄІ ДЕРЖАВНОТВОРЧОЇ ЗДІВНОСТІ І ПЛАМЕННОЇ ЛЮБОВІ СВОЄІ БАТЬКІВЩИНИ ТА ОЧАЙДУШНОГО ЗАВ'ЯТТЯ. ТОМУ ВОНИ ЗАСЛУГОВУЮТЬ НА ТЕ, ЩОБ ІМ У ЦІЙ БОРотьбі ДОПОМОГТИ.

Кінець самотійності Словаччини.

ПРАГА. ПАТ. 16. ІІІ. НІМЕЦЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ БЮРО ПОВІДОМЛЯЄ: ПРЕЗИДЕНТ СЛОВАЧЧИНИ О. Д-Р ТІСО ВИСЛАВ ДО КАНЦЛЕРА ГІТЛЕРА ОЦЮ ТЕЛЕГРАМУ: „МАЮЧИ ГЛИБОКЕ ДОВІРЯ ДО ВАС, ЯК КАНЦЛЕРА ВЕЛИКОЇ НІМЕЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ, СЛОВАЦЬКА ДЕРЖАВА ВІДДАЄТЬ-

СЯ ПІД ВАШУ ОПІКУ. СЛОВАЦЬКА ДЕРЖАВА ПРОСИТЬ ПРИЙНЯТИ ЦЮ ОПІКУ“.

НА ЦЕ КАНЦЛЕР ГІТЛЕР ВІДПОВІВ:

„ПОТВЕРДЖУЮ ВІДБІР ВАШОЇ ВЧОРАШНЬОЇ ТЕЛЕГРАМИ ТА БЕРУ У СВОЮ ОПІКУ СЛОВАЦЬКУ ДЕРЖАВУ“.

Німецька армія займає Словаччину.

АВАС ПОДАЄ, ЩО НІМЕЦЬКА АРМІЯ ОКУПУЄ СЛОВАЧЧИНУ, ІДУЧИ У СХІДНОМУ НАПРЯМІ. ЦЮ ВІСТКУ ПОТВЕРДЖУЄ ТЕЖ І НАШ

ПРАЗЬКИЙ КОРЕСПОНДЕНТ. НА ПІДСТАВІ ІНФОРМАЦІЙ ІЗ ПРАГИ НІМЕЦЬКІ ЗБРОЙНІ СИЛИ ДІЙШЛИ ВЖЕ ДО ПРЯШЕВА.

Протинаступ народньої оборони на іршавському відтинку.

АВАС ПОДАЄ, ЩО В ЧЕТВЕР ПЕРЕЙШЛИ ВІДДІЛИ НАРОДНЬОЇ ОБОРОНИ ДО СИЛЬНОГО ПРОТИНАСТУПУ В ІРШАВЩИНІ В ВІДКИНУЛИ МАДЯРСЬКІ ЧАСТИНИ, НА

ЦЬОМУ ВІДТИНКУ УКРАЇНСЬКІ ЗБРОЙНІ СИЛИ ВІЯВЛЯЮТЬ НЕЗВИЧАЙНО ВЕЛИКЕ ЗАВ'ЯТТЯ І ЗБРОЙНИЙ ЗАПАЛ.

Румуни обсаджать східну частину Карпатської України?

БУКАРЕШТЯНСЬКІ КОРЕСПОНДЕНТИ ДЕЯКИХ ПОЛЬСЬКИХ ЧАСОПИСІВ ПРИНЕСЛИ ТАКУ ВІСТКУ: КОРОЛЬ КАРЛО ВІДБУВ НАРАДУ З МІН. ГАФЕНКУ ТА ВІЙСЬКОВИМИ ВОЖДАМИ. РІШЕНО НЕ ПРОВЯЛЯТИ ВІЯКОЇ ІНІЦІАТИВИ, ЩОБ НЕ ДОПУСТИТИ ДО КОМПАЇНАЦІЙ. АЛЕ КОДИБ МАДЯРИ ЗАЙАЛИ КАР-

ПАТСЬКУ УКРАЇНУ, РУМУНІЯ БУДЕ ДОМАГАТИСЯ, ЩОБ ПРИЛУЧИТИ ДО НЕЇ ЧАСТИНУ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ, ЯКУ ЗАСЕЛЮЮТЬ РУМУНИ.

З ІНШИХ ДЖЕРЕЛ ТВЕРДЯТЬ, ЩО ДО РУМУНІЙ ПРИЛУЧАТЬ ЦІЛУ СХІДНУ ЧАСТИНУ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ПО ЗАЛІЗНИЦЮ ВОРОХТА-СИГІТ.

Маляри обіцяють автономію Карпатській Україні.

БУДАПЕШТ, ПАТ. Прем'єр Телекі зложив 16. ІІІ. в парламенті заяву такого змісту: З уяві на провокації, що тривають від кількох тижнів, що повторилися також в останніх днях азових малярсько-карпаторуської імбаркаційної лінії, особливо на передмістях Ужгороду й Мукачеве, як теж внаслідок розпаду чехословацької держави й анархії, яка панувала на Русі, повстала потреба вжити політичних і військових заходів для оборони інтересів духово все злученого з Малярами народу й малярського народу. Маси руського народу та їхні провідники вчора й сьогодні звернулися з проханням до малярського уряду, щоб малярські війська негайно обсадили Підкарпатську Русь для охорони життя й майна цього населення. Малярський уряд одразу відповів на це прохання і малярські війська займуть цілий простір Підкарпатської

Русі. Наші війська в найближчому часі та — маймо надію — без розливу крові займуть Підкарпатську Русь і привернуть там порядок. Після зайняття Русі малярськими військами — очевидно — території та пограничні інтереси держав, сусідніх з колишньою Підкарпатською Руссю в найменшій мірі не будуть порушені. Малярські війська дістали наказ оминати всього, що могло б мати позначку такої акції. В цей спосіб Підкарпатська Русь, яку лучать з Малярщиною основні життєві інтереси, буде назад прилучена до материнського і карпаторуського нарід дістане автономію. В цій хвилині — закінчив прем'єр — наші війська машерують у сторону Карпат. Поздоровлення цілого малярського народу спрямовані в сторону карпаторуського народу, цього „генс фіделіссіму“.

Чи маляри досягнули польський кордон чи ні?

БЕСКИД. 16. ІІІ. Коло год. 19. приїшли тут деякі, що малярські частини задержалися на нь і що їх споліються на тому відтинку що-де вистроєно.

Описуючи маршу малярських частин на шлях з тієї причини, що технічні частини мусіли направити по дорозі знищені мости та ярости.

Цей комунікат стоїть у суперечності з іншим комунікатом, що малярські частини прийшли вже над польський кордон. Не виключено, що до кордону дійшли понині тільки передові частини, праві частини залишилися ще далеко позаду.

УРЯДОВИЙ КОМУНІКАТ МАДЯРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ.

БУДАПЕШТ, 16. ІІІ. Сьогодні появилася комунікат малярського генерального штабу.

Малярські війська в Карпатській Русі зайняли нині такі становища: група, що йшла долиною Тиси, зайняла нині Хуст і Аде далі в північній напрямі (хвіа східній). В долині Боржави наші частини йдуть через Білки в напрямі Довгого. Частини групи, яка йде від Мукачеве дійшла в год. 18. через Воловецький яр до другої через Верещинський проємок в год. 14.15 досягнула польську границю. Група, яка йде від Ужгороду, досягнула Перечин. Ці війсь-

ки досягнули наше військо в назвичайних умовах атмосферичних внаслідок снігові, на відомих ще із часів світової війни важких гористих теренах.

ПРИЧИННИ ПОВІЛЬНОЇ АКЦІЇ МАДЯРІВ.

„Фелькшнер Вєсбактер“ повідомляє на підставі даних малярського генерального штабу, що вмарш малярів на територію Карпатської України не поступає вперед з такими розмахом, як це деякі часописи хотіли б твердити. Не може бути навіть мови про те, щоб маляри вже скоро дійшли до польської границі. Причиною цього неуспіху є не ала погода й погані комунікаційні умовини, тільки в першу чергу завантій і гострий спротив Карпатської Січі.

СВАЛЯВУ ЗНОВУ ВІДБИЛИ?

Українська Пресова Служба повідомляє вполудне телефоном, що Організація Народної Оборони відбила Сваляву та кілька до-околичних сіл.

НІМЕЦЬКИЙ ПОСОЛ У МІН. ЧАКІЯ.

БУДАПЕШТ, 16. ІІІ. Сьогодні відвідав малярського міністра закордонних справ німецький посол у Будапешті та відбув із ним довшу розмову. Зміст тієї розмови невідомий.

ДВІ ТЕЛЕГРАМИ.

Будапештська радіовисільня подве, що канцлер Гітлер вислав до регента Гортія телеграму, в якій повідомив його про те, що він зайняв Чехію й Моравію. Регент Горті відповів Гітлерові телеграмою, в якій повідомив, що він займає Підкарпатську Русь. Відповіді на цю телеграму Горті не дістав.

Дальші наради дипломатів

БУКАРЕШТ, 16. ІІІ. Румунський міністр закордонних справ Гафенку прийняв сьогодні на аудієнції польського посла в Букарешті Рачинського, з яким відбув довшу розмову.

Італійський міністр закордонних справ Чіано відбув сьогодні конференцію з румунським послом Замфіреску та з німецьким послом фон Мольтке.

РИМ. Шарж д'афер Великої Британії Нель Чарльз відбув сьогодні розмову з мін. закорд. справ Чіано. Темою розмов була справа збройних італійських сил у Лівії. Крім того обговорювано актуальні середньоевропейські проблеми.

Промова Гаха в радіо.

ПРАГА. 16. ІІІ. Сьогодні у празькій радіовисільні виступив промову до чеського народу президент д-р Гаха, в якій обговорив події останньої доби й умовини, які попередили його історичне рішення в Берліні. Президент Гаха заявив, що він уже перед 20 роками сунімався чи чеська держава матиме змогу свободно розвиватися й існувати, хоч умовини були якнайдогіданіші. Досвід 20 літ свідчить, що ті суніви були оправдані, бо недавні події виявили, що чеська республіка була тільки одним коротким епізодом чеської історії. Історія теж рішатиме, на кого спаде вина за все, що трапилось. Найважнішим обов'язком усіх чехів тепер — це прийняти з мужеським спокоєм все те, у свідомості чого, які ждуть чехів, щоб переказати майбутнім поколінням все те, що залишилося із моєї заботигого ко-лиш діліцтва.

Тому теж президент Гаха відбув у Берліні, в якому його приймали з усіми почесностями, що належаться голові держави, довшу розмову з канцлером Гітлером, підчас якої він рішився віддати в руки Гітлера з повним довірям долю чеської держави й народу. Канцлер Гітлер дав Гахі повну запорукку індивідуального існування чеського народу та автономічного розвитку його національного життя.

Канцлер сповнив свою обіцянку, проголошуючи прокламацію про протекторат Німеччини над Чехією та Моравією. Вже по міхейським договорі чехи винесли, що асоціюють собі справу зі зв'язків із німецькою державою, зв'язків, що виривають одилюково з географічного положення, як і з історичного тисячлітнього минуарго, бо життя чехів політично економічне й культурне розвивалося завжди спираючися на свійому великому сусіді. Союз чехів із Німеччиною творить відродження давніх імперіальних союзів. Із довірей у зв'язку Гітлера Гаха сподіється, що чеський нарід матиме спокійне та успішне життя в своїй правно-політичній ситуації.

Ратифікація договору між Ватиканом і Польщею у справі поунійних дібр

РИМ. ПАТ. 16. ц. м. державний підсекретар м-ства закордонних справ Шембек, і кардинал державний секретар Маліоне виміняли ратифікаційні документи до договору, заключеного у Ватикані 20. VI. 1938 р. між Апостольською Столицею та Польщею у справі по-

унійних дібр, церков і каплиць, які Росія забрала католичеським. Ратифікаційний документ має один з останніх підписів померлого папи Пія XI. Ця виміна ратифікаційних документів була першим міжнародним актом нового державного секретаря кардинала Маліоне.

Німецька преса про самостійність Карпатської України

ВІДПЕЧАТ. УПС. „Фелькшер Беобахтер“ приносить у статті від наголовок: „Проголошення самостійності союмою Карпатської України“ таке повідомлення власного кореспондента. Наперекір вістям із Будапешту, які ми раніше одержали, що прем'єр Волошин передав владу мадярам, нашішли до нас перед закінченням редакційної праці такі вістки: „Хусту! В переду перед полуднем зібрався союм Кар-

патської України, який при участі всіх членів уряду проголосив самостійність Карпатської України. Президентом республіки обрано о. д-ра Волошина, прем'єром міністрі став Юлій Ревай. Дальший склад уряду — подает Фелькшер Беобахтер — без змін. Уряд дстав всі потрібні повноваження, щоб видавати законні розпорядження.

Мобілізація в Карпатській Україні.

ВІДПЕЧАТ. УПС. Сьогодні рано подало відписку радіо вістку, що президент Волошин відкинув домагання мадярів передати їм владу. Направа, він запропонував учора мадярам переговори в Будапешті.

Уряд Карпатської України зарядив мобілізацію трьох річників, щоб скріпити українські збройні сили. Таким чином перед полуднем відійшло на фронт дальших 2.000 січовиків. Уряд Карпатської України рішечий на всяку ціну розброїти чеські відділи та перетворити зброю українським частинам. З Праги повідомляють, що бої з мадярами, які почалися на території Карпатської України, тривають далі.

Січовики зводять бої з чехами.

ПАТ подає з Сніжків, що там приїхав третій евакуаційний чеський поїзд із утікачами, вантажниками, жандармами та прикордонною стороною. Поїздів у тому транспорті не було. По приїзді поїзду всім утікачам відібрати зброю та мундир. З транспорту вилучили кілька осіб, що підпадали з Карпатської України, одначе не були чехами.

Як утікачі оповідають, вони мусіли зводити бої зі січовиками, які напали на чехів по тамтешньому бої границі. Перший напад був у селі

Станіно, другий у Малих Березні. В обох випадках чехи відстрілювалися і вбили при тому кількох січовиків.

ЧЕСЬКІ ЧАСТИНИ ПЕРЕХОДЯТЬ НА РУМУНСЬКУ ТЕРИТОРІЮ.

ДНБ повідомляє з Букарешту про перехід на румунську територію з Карпатської території чеських частин, а саме одного полку піхотинців, трьох батерій полевой артилерії, двох панцирних самоходів та двох літаків. Румунський уряд видав наказ, яким має забезпечити Румунію перед напливом жидівських утікачів з Карпатської України. У тутешніх господарських колах кажуть, що ліниї прибув до Румунії літаком відомий чеський промисловець Батя. Кажуть, що літак Баті причалав у Букарешті.

ЧЕСЬКІ ВТІКАЧІ З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

СЯНКИ. ПАТ. Поїзд з 5 особовими й 7 товарними вагонами чеських утікачів прибув на станцію Сняків 16. ц. м. в год. 12.37. В поїзді приїхало понад 500 осіб, переважно чеських урядовців, пограничників сторожа з рідною. На станції польське військо розбрало чеських пограничників без ніякого інциденту. Сподіються дальших транзитних поїздів.

скільки авт та вантажників. Ці заходи пояснюють у той спосіб, що Румунія мусить подати про безпеку кордонів у зв'язку з подіями в Карпатській Україні.

Мобілізація в Румунії.

З Будапешту повідомляють, що в Румунії на територіях близьких до Карпатської України пошукано під зброю кілька річників резервістів. Одвочасно переведено теж велику

Гітлер виїхав у невідомім напрямі.

ПРАГА, 16. III. Канцлер Гітлер приїхав у поїзді на праському замку дотеперішнього президентського президентів міста, що його застерігав сьогодні на тому становищі чеського намісника, д-ра Клячку та Іменованого чеського віцеканцлера Праги, представлення чеської містечки д-ра Фішерера.

В год. 12.30 канцлер Гітлер виїхав на

балькон замку і привітав численну групу праських німців, що зібрався на замковому подвір'ю.

В пополудневих годинах канц. Гітлер виїхав із праського замку в невідомому досі напрямі. Канцлерові товаришило кілька самоходів, що везли німецьку генераліцію.

Німці переймають чехословацькі дипломатичні представництва.

БЕРЛІН. ПАТ. Із багатьох столиць надходять вістки, що німці, представники німецьких дипломатичних установ, займають чеські посольства й консуляти Чехословаччини. Таким чином заложеново погодився у Брюсселі й Благороді.

ОПЕЧАТАЛИ ЧЕХОСЛОВАЦЬКЕ ПОСОЛЬСТВО В БЕРЛІНІ.

БЕРЛІН, 16. III. ПАТ. Посольство в генеральній консуляції Чехословаччини в Берліні, опечатані сьогодні урядом німецькою міністерства закордонних справ, при участі членів тайної поліції Гестапо.

ПРИСЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ЧИСЛЕННІ АРЕШТУВАННЯ ЧЕХІВ.

ПРАГА, ПАТ. Для 15. п. м. німецька тайна поліція, користуючись у службі чеської поліції, перевела арештування чеських політичних емігрантів як теж чеських громадян. Арештували кілька тисяч осіб.

НІМЦІ ВИНЕЗДИ АРХІВ ЧЕСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ.

ПРАГА, 16. III. ПАТ. Зда учора пополудні німецьке військо почало розбирати чеські відділи праського гарнізону. Вці касарні, що їх частково озброювали чеський гарнізон, залишили вже німецьке військо.

Вночі, при допомозі козлових кількох сотень військових самоходів німецька авіація вилетіла з чеського генерального штабу.

Протекторат Румунії над Карпатською Україною?

ДНБ подає сенсаційну, хоч неперевірену вістку, що президент Волошин звернувся до румунського уряду з проханням обняти протекторат над Карпатською Україною. Румунський уряд, як кажуть, відкинув цю пропозицію.

ДНБ подає крім того вістку про те, що румунський уряд радить постійно під проводом короля над останніми великими подіями.

Італійська інтервенція в Югославії?

ПАТ подає з італійських джерел, що хоч окупанції Чехії широкі кола Італії не сподівалися, одначе панує загальне переконання, що вона не спричинить заламання політики оси Рим-Берлін. Одночасно владають за певне, що ліквідація Чехословаччини скріпить зацікавлення Італійської політики внутрішньою ситуацією в Югославії, зокрема хорватською проблемою.

Хорвати висовують домагання.

ЗАГРЕБ. ПАТ. Провідник хорватів д-р Мачек скликав сходили всіх провідників своєї партії. На тому засіданні рішено домагання димісії теперішнього югославинського уряду, який заступили б концентраційним урядом під проводом ген. Сімовича. Не зважаючи на те, що у проводі уряду стояв би генерал, зазначив уряд було б віддалити можливість введення військової диктатури, про що від кількох днів кружляють уперті поговори. Хорватські часописи „Грватські Давенік“ та „Обзор“ пишуть, що вирішення хорватської проблеми повинно прийти в якнайкоротшому часі.

Мадяри на польському кордоні.

ПАТ подає з Тухольки, що вчора, 16. III в год. 15.30 мадярська стежа дійшла серед несприятливих атмосферичних умов до тухольського просику. Там приїхала мадярська почесна сотня під проводом ген. Боруті Спеховича. Командир мадярської стежі полк. Белелі голосить приїзд мадярської стежі з польського кордону. Почесна сотня віддає честь. Ген. Спехович вголосив при тому привітальну промову. Відтак промовляв ще преставники цивільної влади. В год. 17.45 приїжд на кордон мадярський інспектор армії фельдмаршал поручник Горонді Новак. Мадяромський дракзовий старшина з Лавочного каже, що вмайднування мадярських частин обня сам ген. Горті, який прибув до Ужгороду.

І у Кляйпеді теж.

КОВНО, 17. III. ПАТ. З Кляйпеди повідомляють, що провідник тамоніх німців заїхав на засіданні німецьких посів до кляйпедського союму, що він застерігав собі право оголошити деякі резолюції ще перед скликанням союму. Мусимо — говорив д-р Нойман — урядовити наше політичне і господарське життя та забезпечити нашій життєвій праву в той спосіб, щоб у майбутньому вони не були нападком на школу. В мірдаційних новостях колах казали, що голова заграничної офіси, які констатують декларацію д-ра Ноймана, треба ужити переборщеннями. Урядові антисеміти казали, що тієї декларації чиста зловільна зміст, уважаючи, що вона тепер не може відкрити дальший хід подій.

КЛЯЙПЕДА, 17. III. ПАТ. Литовський губернатор у Кляйпеді вирішив скалати приїзд засідання краєвого союму на день 25-го д. м. Своє рішення губернатор заступився приїздом директорів Бертулайтові.

ЗАСІДАННЯ СЕНАТУ.

Засідання сенату, яке відбулося вчора, був присвячене нарадам над бюджетом міністерства суспільної опіки. Референтом був сен. Фелікс Промові говорив про справи публічного здоров'я, зокрема на селі. На засіданні також міністр Косцеллохський. Після вересня нове маршала Медальський, який повідомив про дустрія мадярських збройних частин, повідомив, що мадярські збройні частини

Самоуправні вибори.

ПЕРЕМИШНИНА.

Наради у справі самоуправних виборів у Перемишніні. В "Ділі" в 14. лютого н. р. ч. 33 ми подали повідомлення про частину нарад у справі виборів до громадських рад, які організував у повіті Український Повітовий Виборчий Комітет. Сьогодні подаємо аніт про даліші наради, при чому зазначаємо, що українське громадянство Перемишніни викazuje величезне зацікавлення та незвичайну активність. Наради відбулися: 1. П. Тривалий — реф. Я. Ошудяк; 12. П. Накло — реф. Я. Ошудяк; Пралівці — реф. В. Кубрак; 15. П. Боршівці — реф. Я. Ошудяк; Фредропів — реф. В. Кубрак. В суботу 18. П. відбулася в селі Народного Дому в Перемишніні повітова нарада, призначена спеціально для членів Українських Волосних Виборчих Комітетів і голов Українських Громадських Виборчих Комітетів. На 109 громад, де українці живуть у більшості, чи меншості, було заступлених 104 громади, 212 осіб. На нараді реферували д-р М. Хробак, голова Українського Повітового Виборчого Комітету, д-р М. Рибак і дир. О. Сенечко. По рефератах відбулася дуже цікава дискусія, в якій забирало слово кілька десятків осіб. Дня 19. П. Перекопана — реф. Я. Ошудяк; Пралівці — реф. адв. І. Дідух; 21. П. Бушковичі — реф. дир. О. Сенечко і В. Нагайський; Якиманічі — реф. Я. Ошудяк; 22. П. Боратичі — реф. Ст. Микита; Германовичі — реф. дир. О. Сенечко і Я. Ошудяк; Середня — В. Кубрак, Бушковичі — реф. дир. О. Сенечко; 23. П. Вірочко — реф. Я. Ошудяк, Саночки — реф. В. Кубрак; 24. П. Коровичи — реф. Я. Ошудяк, Крипичі — реф. В. Кубрак; Даровичі — реф. Я. Ошудяк і дир. Сенечко; 25. П. Кручель Великий — реф. В. Кубрак; 26. П. Крипча, Воля Крипечка і Хириня — реф. адв. І. Дідух; Стібно — реф. Я. Ошудяк, Стібені — реф. В. Нагайський, Склад Сільний — реф. М. Чорний, Боричі — реф. дир. А. Гула, Клоковичі — реф. д-р В. Блюй, Кречкова і Купно — реф. В. Кубрак, Кижичі — реф. м-р С. Дзюбан; 5. III. Шегніч — реф. дир. О. Станімир, Мальговичі — реф. адв. О. Козьомський; Коратини — реф. м-р С. Дзюбан, Волострашніч — реф. д-р В. Загайкевич, Вірко — реф. дир. Т. Середок, Вітошиничі — реф. В. Нагайський, Уйковичі реф. С. Микита, Медика — реф. д-р М. Хробак, Оріманіч — реф. В. Кубрак, Брилинці, Кречкова і Холовничі — реф. Я. Ошудяк, Биків — реф. дир. О. Сенечко, Кусичі — реф. м-р С. Свита, Накло — реф. адв. І. Дідух, Гасичі — реф. С. Данилко; 7. III. Валишніч — реф. Я. Ошудяк; 9. III. Бушковичі — реф. В. Кубрак, Медика і Бушковичі — реф. Я. Ошудяк.

В загальному Український Повітовий Виборчий Комітет організував за нещодавній два місяці одну повітову, 11 волосних та 70 громадських нарад. У деяких громадах з огляду на локальні відносини треба було робити дві, навіть і три наради. За не цілі два місяці закінчено і приготовано до виборів все українське населення перемишніно повіту. Багато громадян Перемишніни, розуміючи вагу хвилювання та значення громадських рад не жалували своїх трудів та широко помагали Комітетові. — К-к.

КОПИЧИНЦІ.

Вибори до Міської Ради. Вибори до Міської Ради в Копичинцях були розписані 23. I. н. р. Голосування закінчилося на 26. II. н. р. Вів 28. I. аж до дня виборів, працював Виборчий Комітет складений з представників усіх ділянок, яких вибрано на діяльніцтво передвиборчих нарадах. Вся праця виборчого комітету була спрямована на те, щоб у списках виборців були вписані всі українські виборці, щоб неписані внесли реквізиції, щоб на час були оголошені кандидати на радні карти до голосування. Виборчий комітет відбув дуже часті засідання і виконав своє завдання в цілості, бо не знадобив жадної обставини. Домінуванням однієї партії розданням виборчих карток, виборчий комітет не дав наслідок до числа українського громадянства найменше 6 радних. Та вислів був не такий. Комітетові вдалося на 4 округи з таким розподіленням: I. округа — 4, II. округа — 2, III. округа — 5, IV. округа — 6 мандатів. Українські виборці оголосили свої кандидатури в усіх округах своїми кандидатами, але тільки на вибір кандидатів тільки в II-й, III-й і IV-й округах. Але в те не відповідалося. Радні українці вишили тільки з III-й округи двох та в II-й одні. — разом 3. Громада округи творила вулиця Залізнична і ціла діяльність на Чортківській, тепер Пасадської, тобто вулиця, що веде до округи вишила радною М. Манділева, Трембішанка, Бетаня і деякі доми з деяких вулиць та округи вишила м-р О. Зеленецький і Д. Елія. На третій округи творили найбільшу увагу ті, яких належало до української партії. Вже в суботу ввечером на виборчих картках писані по українськи, як і в ті роки. На одних були підписи писані

по українськи, хоч це були польські кандидати на радних, а саме: Петор Колпан, Ромуальд Кончаківський, Нагайський і т. д. На других картках були підписи українських громадян, яких ніхто не зголосив на радних, а саме: М. Зарембський, В. Росолович, М. Червоновський, В. Шпікула і Олір. На третих картках на першому місці був кандидат м-р Зеленецький з української партії, а далі були кандидати з польської партії, як Петро Колпан, Кончаківський, Нагайський і т. д. Всі ці картки, що їх різні осібники роздавали між наших громадян, мали своїм виглядом і змістом збаламутиди докога в виборців. Крім цих карток вночі в суботу на нещодавній розіслано по вулицях відозви, які накликали українців до бойкоту виборів. Сталістичні й ортографічні помилки араджували проречисто походження тих відозв. Але ані три роди карток, ані ті відозви не дезорієнтували наших виборців. Вже від 9-ої години ранку під виборчим льокалем III-ої округи, який містився в польській школі, прибуло велике число виборців, щоб поспинити свій громадянський обов'язок. З кожною хвилиною прибувало щораз більше число виборців, які просто облягли виборчий льокаль. Але тут заскочила їх несподіванка. Вхідні двері до школи замкнено, коло дверей стануло двох поліцаїв, які впускали по кількох людей на коридор, де виборці даліше вистояли в довгому ряді та вичікували своєї черги, що зближалася дуже повільно. Виборча комісія спокійно і поволи вишукувала кожного виборця, так, що віддання одного голосу забирало довгий час. Тимчасом впускали бічними дверима бажаних виборців, які опісля дуже легко діставалися до виборчого льокалю, а українські виборці даліше вистояли на коридорі, а решта на дворі під дверима. Не помогли інтервенції у старості ані у виборчий комісії і аж до самого вечора голосування відбувалося однаково, без поспіху у вишукуванні виборців у списках виборців. Українські виборці хвилювалися, домагалися справедливості у перепусканню виборців до льокалю, протестували, мерзли на дворі, але таки вичікували кожний на свою чергу, щоб віддати свій голос. І треба признати, що 26. II. н. р. українське громадянство III-ої округи адало іспит з дуже добрим поступом, бо виказало свою дисциплінованість та обов'язковість. Між виборцями можна було бачити навіть 70-літніх стариків, які чекали спокійно на свою чергу. Але вислідок такого повільного темпа багато виборців відійшло домі так, що вислідок того голосувало ледви понад 50% всіх виборців. Останній виборець голосував у годині пів до 11-ої вночі. Опісля відбулося обчислення відданих карток, при якому був присутній муж довіри з української партії. Це обчислення тривало до 7-ої години рано і дало такий вислід, що на загальне адизування в українській окрузі вибрано тільки 2 радних з української партії і 3 з польської.

Так виглядала ціла виборча акція і такий її вислід. Українське громадянство даліше матиме в раді тільки 3 радних, що не можуть навіть зголосити свого кандидата на лавники. Та все-ж такий вислід виборів не анехотить нашого громадянства, бо воно бачить, що зі свого боку зробило все, що могло і тому росте духом. Кількість радних не зломилася українського громадянства в його надіях на кращу майбутність. Про активність українських виборців висказувалися якнайкраще також і жиди, які пішли до виборів з поляками в компромісі, що дав їм також тільки 3 радних.

Спорт.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТ НА БУКОВИНІ.

Чернівці, неділя 12. III.

ДОВБУШ І. — ЯН І. (німецька лігова дружина) 3:2.
МАЗЕПА І. — ЯН II. 3:2.

Перший вигук українських дружин в цій році озвучився перемогою.

Звертнувшись в цього місяця в гарячому озальком до проводів обох товариств, тількию опитуватися фізичним і духовним виконавцями членами.

Ніколи і не мімо не відступати амальтні тужо-ціональним клубом. Ніколи не виходити в похвалісові мативації з тима клубом. (Драгош Воде — Довбуш, 16-0, 14-0, 7-1 і т. ін.) Проводи товариства мали намету переконатися, як дуже цінить і дорожить громадянство своїми тімчасовими товариствами. Тому нехай ознаються на різні громадянські.

В. Цецин.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ (ЛІГА).

У зв'язку зі зміною зладу проводу секції кожаного м'яча Погоні надалішою спортом взаємним між Погоню та Україною.

В неділю 19. II. н. р. відбулись в год. 12-й перемок на гриш Погоні товариські амальтні кожаного м'яча між Україною і Погоню. Виграш заповідається дуже цікаво, бо обі доужини вигукують до цих останніх тов.

амальтні перед мпостежкою кампанією у своїх амальтних оладках.

Ціли вогуту популярні. Значки для членів.

31 судової сали.

ЗА ДЕМОНСТРАЦІЮ.

Перед окружним судом в Бережанах до П. К. 1000/38 відбулася розправа проти 1) Івана Сенькова, з Потутор, 2) Теодора Данилова з Вербова, 3) Антона Крамарчука, дир. Р. III. в Бережанах, 4) Стефана Семезіта з Потока, 5) Стефана Федорова з Кривого, 6) Грицька Голіяша з Бишок, 7) Івана Лапуцьки з Потутор, 8) Максима Гевка з Вербова, 9) Левона Пукала, 10) Федька Пукала з Вимисляки, 11) Михайла Реві з Кривого, і 12) Івана Яремня з Августівки за прост. з арт. 163 к.к. в Сеньковому акт обвинувачення закидав зокрема прост. з арт. 154 к.к. Даниловому прост. з арт. 133 к.к.

Акт обвинувачення закинув усім, що 23-го жовтня 1938 р. в Бережанах на інтенцію Карпатської України була в парохіальній церкві відправа, а по ній відбулася демонстрація: наряд вийшов з церкви, а оба. Сеньків піднесений на руках сказав промову, що „надійшов час визволення народів з під чужого ярма, надійшов і для нас час...“ Промова мала протипольський характер. Почалася суматоха, поліція розганяла юрбу, польське населення взялося помагати в розпорошуванні демонстрантів. По переслуханні ряду свідків 6-го березня ц. р. застав вирок, яким суд виправдан усіх обвинувачених від заміту з арт. 163 к.к., але засудив Василя Сенькова за проступок з арт. 154 к.к. і за 163 к.к. налучи кару 2 роки і 6 місяців та Федька Данилова за прост. з арт. 133 к.к. (ударив постерункового Д. П. палицею) на кару в'язниці на один рік. Оба засуджені заповіли відклик.

У трибуналі засідали: о.с. А. Свистун і о.с. д-р Уленецький, проводив о.с. Л. Польни. Обвинувачував: прок. Вежбіцький.

Боронили: д-р Володимир Бемко, Франц Бабяк, д-р Франц Коковський, м-р В. Логуш, д-р В. Гриневич і м-р Іванчук.

28 ХОДОРІВЦІВ НА ЛАВІ ПІДСУДНИХ

Окружний суд у Бережанах визначив на 20-го березня ц. р. розправу в карній справі проти Антона Ніколина і тов. до ч. П. К. 81/39 за злоч. з арт. 97 § 1. к.к. Розправа триває 12 днів. Прокуратура обвинувачує: 1) Антона Ніколина з Бородчиць, 2) Михайла Шепного з Чорного Острова, 3) Василя Спася з Гранок Кутих, 4) Олександра Сомика з Залісців, 5) Нестора Пухала, з Городища, 6) Максима Шевцева з Стрілиськ Старих, 7) Михайла Кондрата з Стрілиськ Нових, 8) Грицька Гамкала з Городища Королів, 9) Осипа Пастернака з Залісців, 10) Осипа Барана з Молодинця, 11) Василя Вишиваного студ. прав з Ліщина, 12) Інж. Миколу Самокішина з Ходорова, 13) Олександра Шальвіру з Бородчиць, 14) Петра Дубовського з Бородчиць, 15) Грицька Пухала з Бородчиць, 16) Дмитра Кучера з Бородчиць, 17) Ілька Цибрана з Демидова, 18) Стефана Ніколина з Бородчиць, 19) Василя Телішевського з Залісців, 20) Дмитра Душпака з Городища Королів, 21) Грицька Телішевського з Кнісела, 22) Петра Кузликів з Ходорова, 23) Миколу Ганушака з Волчатич, 24) Михайла Ніколина з Бородчиць, 25) Михайла Тітка з Демидова, 26) Миколу Левицького з Молодинця, 27) Богдана Прокопова в Дулібах, і 28) Антона Хомусана з Молодинця — за те, що в часі від 1935—1938 р. на терені Ходорівщини створили організацію О. У. Н. — отже за злочини з арт. 97 к.к. Крім цього трьох останніх за проступок з арт. 23. і 177 зак. з 9/4 1938 про заг. військовий обов'язок, що восени 1938 перейшли неправдо на Карпатську Україну. До розправи показники поверх 300 свідків. Проводити буде о.с. Польни, обвинувачуватиме прокуратор Вежбіцький. Боронитимуть: д-р В. Бемко, д-р Фр. Бабяк, д-р Ф. Коковський, м-р Логуш, м-р Степаняк, м-р Іванчук і д-р Корнило Троян з Ходорова.

ЗА ДЕРЖАВНУ ЗРАДУ.

На виїзній сесії в дні 31. 3. і 2. 4. 1939 року в Ходорові Окружний суд в Бережанах розглядатиме справу 1) Івана Лукавського, 2) Василя Пронєва, 3) Володимира Хруща, 4) Володимира Кобрина, 5) Льва Католи, 6) Петра Загорчєнного та 7) Федька Зельонки, всіх з Сугрова, пов. Ходорів, обвинувачених до ч. П. К. 58/39 за злоч. з арт. 97 § 1. к.к. Трибуналом проводить о.с. д-р Уленецький, обвинувачує: прок. Вежбіцький, боронять адвокати: д-р Володимир Бемко з Бережан і м-р Корнило Троян з Ходорова.

ПІД ЗАМІТОМ ПРИНАЛЕЖНОСТІ ДО ОУН.

Дня 6. березня ц. р. відбулася перед окружним судом у Бережанах карна розправа проти Івана Лупева, Митрона Денегі, Петра Януса та Тимка Кулешького, всіх з Беневі, пов. Підгайці, до ч. 11. К. 56/39 за злоч. з арт. 97 і 98 зит. 6 кз. Акт обвинувачення закінчує усім приналежність до ОУН. Крім того Іван Лупець та Митрон Денегі мали збирати між громадянами гроші на бронефонд ОУН, вручаючи кожному, що складав на ту ціль, бльочок жовтої барви, на якому був тризуб у синій барві і під ним напис "На бронефонд ОУН". Петро Янус і Тимко Кулешький відповідали за те, що дали дятко.

Обвинувачені заперечили свою вину і подали, що вони збирали гроші чи пак давали, але не знали, що це було на заборонену ціль, а в справах ОУН не визнаються. Переслухано сімох свідків з Беневі, які ствердили, що в Беневі було багато всяких збірок, але збірки були легальні, та що вони також Лупеві і Денегі давали латки. Переслуханий командант постерунку ствердив факт збірки на бронефонд, але питання про приналежність підсудних до ОУН заперечував, мовляв, вони тільки контактувалися з підозрілими людьми.

З уваги на те суд допустив ще доказ з переслухання двох функціонерів слідчого відділу в Підгайцях і тому розправу відложив.

У трибуналі засідали с. о. Польний, д-р Усенський та А. Сизист. Обвинувачував прокуратор Вежибський. Воронили д-р Бемко Володимир і м-р Логусь Володимир.

Обвинувачені Петро Янус та Тимко Кулешький відповідали з відної стони, Луїза і Денегі перебувають під 28. XII. м. р. в тимчасовому арешті.

НОВИНИ

СУБОТА

Ст. ст. 5. березня 1939.
Копію, Марка.
Лет. Експрес.
Сонет: ексд — 5.37, ексд — 17.33.
Місто: ексд — 4.41, ексд — 15.47.

Затра: 19. березня, Неділя.
Ст. ст. 6. березня 1939.
4. Неділя посту. 42 муз. в Амстер.
Лет. Сервіс від. пос. Йосифа Опр.
Сонет: ексд — 5.30, ексд — 19.35.
Місто: ексд — 5.07, ексд — 18.50.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЯ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всі оповістки про загальні збори, концерти, відкрити, товариські сходни, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація "Діла".

— ДІТОЧІ ПАНЧУШКИ, біля, рукавички і т. п. купуйте найкраще тільки в кооп. "БАЗАР", Львів, Руська 3.

— МАГАЗИН БІЛІЯ І ПОСТЕЛІ МИХАЙЛА ПРОЦЯ, ЛЬВІВ — РИНОК 14 поручає: КОВДРИ, МАТРАСИ, готові подушки з пір'я, простирала, пошени і всяке найнїбагачніше жіноче і мужське білля. — Ціни дуже низькі — товар першорядний. 442 — 30

— Нові видання творів Лесі Українки в 10 томах в передплаті 35 зод. Замовлення в ратах по зод. 5 або за готівку зод. 30 просимо надсилати на адресу В-ва "Українська Книгоспілка", Львів, вул. Оборони Львова ч. 14. Вже вийшов з друку IV. том. 434 — 2

— Центральні і збірні антени встановлює згідно з обов'язковими приписами Городського Староства — Електротехнічна фірма "Е-ком" — Львів, Сикстуська 29. тел. 203-30. 129

— Лиси, пелеринки, бов, готові і на замовлення поручає Юліан Гаушевський Львів, пл. Капітульна 3 і п. тел. 254-46. Нові журнали мод на 1940 р. До кінця травня дешеві перерібки.

— Конфіскація "Діла". Вчорашнє (60) число "Діла" піддало конфіскації за два уступи статті п. в. "Італійський щоденник про українську проблему". Поліція забрала цілий наклад у популюдних годинах, тому другий наклад повинен був пізно.

— Виставу образів Йосифа Пашкевича відкриває в неділю 19-го ч. м. в гол. 12. впол. Львівський Союз Панстиків при па. Марійській 9.

— Не буде рефератів д-ра В. Кубійовича. Рада Філії Товариства Українських Наукових Викадів ім. П. Могили у Львові повідомляє, що з незалежних від неї причин заповіджені реферати д-ра Володимира Кубійовича не відбудуться.

— Українка. Поважний французький місячник "Афер Етранжер", що виходить у Парижі, почав, у числі за місяць січень друкувати статтю І. Борщака про "Українську політику Центрального Державу у 1918. р."

— Знову бють вивіски в "Маслосоюзі". Вночі з 12-го на 13-го ч. м. якісь невідповідальні типи знищили скляні вивіски в крамниці "Маслосоюзу" в Самборі. Цікаво, що побити лише частину, де був український напис, польського напису не рушили. Про вибиття повідомлено поліцію і повітове староство.

— Страйк у фабриці тутот "Аїда". В середу популюдні почався окупаційний страйк робітників та урядовців у фабриці тутот "Аїда" у Львові. Загалом страйкує 200 осіб.

— Самогубство бюралістки. До реальності при вул. Рутівського ч. 23 у Львові прийшла в середу влодудне якась жінка, яка вийшла на ганок 3-го поверху і вискочила на брук. Згинула на місці. Свідство виявило, що наложил на себе руку бюралістка Аманія Гуштинська, що жила при вул. Кохановського 79.

— Затвердили присуд на М. Петрова. Львівський Апеляційний Суд затвердив присуд, який бачи засудили б. дорожника М. Петрова на кару до смертної в'язниці за намісане вбивство жінки.

— Завели телефонію і телеграфічну службу в обмежених денних годинах у поштових агенціях в Іспасі, пов. Коломиї й Осипцях, пов. Бучач.

— Труси в українських установах у Бережанах. У вісторок поліція виявила та перевезла труси в таких українських установах і товариствах у Бережанах: в читальні "Просвіти" на Адамівці, у філії "Просвіти", у філії Т-ва "Сільського Господаря", у кружку "Сільського Господаря" на Адамівці, у філії "Союзу Українських Купців", в "Українській Бесіді", в Союзі кружків Рідної Школи, у Т-ві "Боян", Т-ві "Сокіл" та Т-ві "Охорони Воєнних Могил" і в Українбанку. Всюди забрала печатки, юсти, кінти, кореспонденцію і т. д. В читальні "Просвіти" на Адамівці забрала 6 дерев'яних крісел, яких аматорський ґрук уживав при виставі "Все для батьківщини". Всі з'явили опечатано.

Віслюкова "ДІЛА"

ВОЛОДИМИР БІРЧАН

"НА НОВИХ ЗЕМЛЯХ"

— повість —

Доля емігранта у Чехословаччині.
Дія в Карпатській Україні. Боротба за право громадянства і нову землю

Ціна 2.50 зод.

Доставлять у В.
Давидовича "Діло"
або у всіх книгар
нат крах.

— Ревізія. Перед кілякома днями поліція перевезла ревізію в Андрия Стеня, господаря в Ковівці, бережанського повіту. Забрала "Кобзаря", "Альказар" видання "Дешеві Книжки". Причини нашої програної від 1917—1920 р. та "Безіменні герої". Ревізію переводив командант постерунку й постерунковий Островський в Кривого. — Дня 14-го березня ц. р. десять постерункових перевели ревізію в помешканні о. Михайла Юхновича і в доміні читальні "Просвіти" в Павлущі Маїя, повіт Бережани. Домівку читальні "Просвіти" опечатали. Ревізію в помешканні о. Юхновича переводили в присутності мамі і сестри, бо самого о. Юхновича не застали дома.

— Поліція забрала метрики з парохіяльного уряду. З доручення суду в Чесанові поліція забрала в парохіяльному уряді в Горниці, пов. Любачів, 4 томи метричних книг. Свід пригадали, що парох Горниці о. Степан Метелла має вже акт обвинувачення за "зрушення" 5 прізвиш в парохії Коуень коло Нарся.

Що писало "Діло" 50 років тому.

Понеділок, 13. березня 1908.

ХТО НЕ РОБИТЬ СВОГО ОБОВ'ЯЗКУ...

У зв'язку з новими виборами до кресового сейму читасмо у передовій статті між іншим:

"Є у нас такі люди, що з недостатком цнотливості виходили або з неохоти до всякого більшого труду і заходу ряді б усунулися від виборчої янції, а той сіль непатрістичний і шкідливий вплив мотивує потребу пасивної опозиції. Такі гасла дуже вигідні. Але вони, якби і могли мати до речі, то тільки з людей, які вловні виконали свій національний обов'язок. Хто все зробив, що для корисного переведення боротьби потрібна, той може говорити про політичну абстиненцію. Хто не виконує свого обов'язку, але крім словом абстиненції, той заслуговує тільки на назву труса або неробичи".

В ДЕНЬ 25-ИХ РОДОВИН

засновини руського народного театру в Галичині дають нинішня дирекція цього театру копіювати постанову у Львові в селі "Фрогінину". Мав, що не "Народному Домі", у своїй переліній ісповіді, а у станові, який розвиває народної сцени повинен переложити на серці".

УКРАЇНСЬКІ ВИСТАВИ У ВОРОНЕЖІ

"3 Воронежа (в Росії) пишуть нам: В нашому місті місцеве театральна труппа відіграла в останній час пар українських пс. бго якимсь після Рідної науки реалізі у школі намовляла дітей, щоб не ходили до польської школи, не відмовляли молитви до польськи та щоб не говорили по польськи."

— Покарали гр.-кат. священника. Окружний суд у Сяноку затвердив карний вирок староства в Лиску, який староство покарало гр.-кат. священника о. П. Волянського гривном 300 зод. роблячи йому закид, що він підкинув науки реалізі у школі намовляла дітей, щоб не ходили до польської школи, не відмовляли молитви до польськи та щоб не говорили по польськи.

— У бережанській в'язниці перебувають ці цю пору під замітом приналежності до О. У. Н. такі громадяни: 1) Мартин Кобель, с. Михайла, 2) Василь Маркія, с. Микити, 3) Микола Бучинський, 4) Іван Бучинський, с. Стефана, 5) Михайло Крих, 6) Іван Липний, с. Тодора, 7) Іван Липний, с. Петра, 8) Василь Горохівський, с. Михайла, 9) Микола Школьник, с. Грицька — всі з Козівки, крім 10) Грицько Козак, 11) Гнат Лема, 12) Павло Козак, 13) Лев Дулеба і 14) Михайло Халася з Гайку від Шибали — усі під закидом, що 1-го ночі з 31. січня на 1. лютого ц. р. на поїзді під Баранівкою, повіт Бережани, були на організаційних сходинах. Також під замітом приналежності до ОУН сидять: 1) Іван Зарля, 2) Василь Кубрак, 3) Микола Максим та 4) Дмитро Дриболенда з Яблонівки, пов. Підгайці. У зв'язку з убивством Когачевського команданта Д. П. в Урмані, сидять: 1) Дмитро Шагай, с. Василя, 2) Грицько Лещук, с. Василя, 3) Василь Гавриляк, с. Миколи, 4) Іван Федільський, с. Катерини, 5) Павло Ковальчук — усі з Жухова.

— Засудили аистаря. Листаря Казимира 37 банського з Жовки засудили на 10 місяців в'язниці з припиненням кари за те, що присвоїв собі грошеві послики на суму 65 м.

— Самогубство гімназійного учня. Дня 11 ч. м. кинувся під особовий поїзд перел жидівсько зупинкою Волосинка, повіт Турка з 17-літній учень II-ої класи купецької гімназії в Самборі Володимир Буцько. При тілі сина в Губичах знайшли лист, з якого виходить, що Буцько наложив на себе руку, бо розпачував 7.70 зод., які дістав від батьків на заступ.

— Велика крадіж із вломом у п. Церквиської в Золочеві, що трапилася ще під час нудних латинських Різдвяних свят, не перестала й далі бути місцевою скандалією. Замовили, яку знайдено підчас несподіваної ревизії у постерункового Кузьмівського, який за, як виявилось, з завдатку, який він дістав на купно поля. Не вважаючи на свідчення свідства заповів тієї крадіжці досі не вивести.

— За образу польського народу. Перел кружний судом у Самборі, на виставі о. Дрогобиці відповідав робітників Василь Драгобиці за те, що на аудію кинув на здоразку за те, що на аудію кинув на здоразку копаційних робітників у Східній Шибалі. Бжухальського образили слова, що образили одночасно польський нарід. Журналіст судили на три місяці в'язниці з припиненням кари на 5 літ.

— Засудили за охоту до хабара. На виставі сестри самбірського окружного суду в Дрогобиці засудили на 6 місяців в'язниці з припиненням кари на 3 роки та з пом'якшенням громадянських прав на 2 роки міського прова в Губичах Генрика Казимира Листаря.

якщо за те, що за допущення возів із хлібо-
робськими продуктами до міста хотів дістати
хліба.

— Велика залізнична катастрофа під Бука-
рештом. Між Букарештом і станцією Фетешті
трапилася залізнична катастрофа. Один вагон
особового поїзду виховнувся з рейок підчас
переходу через одну невеличку станцію. Чоти-
ри подорожні згинули на місці, три важко
ранені. За цей випадок заарештували як від-
повідальних урядовця руху та зворотника.

— Корабель з жидівськими емігрантами
спинився на міліні. Одна з агентур корабель-
ного товариства в Констанці (Румунія) діста-
ла радіотелеграфічну вістку, що корабель
"Кепо", який під панамським прапором ви-
плав перед кількома днями з порту забравши
жидівських емігрантів з Польщі, Румунії та
Чехословаччини, спинився на пісковій лавині
близько острова Крети.

— Єпископ — адміралом повітряної фльо-
ти. Єпископ-помічник Шікаго монс. Шейль ді-
став титул адмірала американської летунської
фльо-ти як вісник авіації за його великої
заслуги у пропаганді летунства серед шкарів-
ської молоді.

— Друкарські черенки з нового матеріалу.
Досі друкарські черенки відливали зі стопу оло-
ва, цинку й антимону. Тепер винайшли новий
стоп із вугілля й вапна, який багатіший
та практичніший від дотеперішнього.

— Конгрес гуляе... Після закінчення нарад
XVIII-го конгресу комуністичної партії на ву-
лицях Москви появилася група делегатів, які в
нечисленних ресторанах та льокалях для розва-
ги почали гуляти. У висліді тих забав коло 40
делегатів треба було віднести на "станцію витве-
рення", де після прополокання шлунка зали-
шили їх до повного віднастання притомності.

— Жиди-чужинці виїхали з Італії. Агенція
Стефані повідомляє: Останній речинець до якого
могли жиди-чужинці, що приїхали до Італії пі-
сля 1-го січня 1919 р., залишитися в межах тієї
держави — минув. Більшість тих жидів уже по-
кинула Італію, решта виїде в найближчому часі.

— Америка має 53 відсотків усього золота.
Притиса золота Злучених Держав перейшли
сього тижня перший раз в історії скарбу Злу-
чених Держав великанську суму 15 мільярдів
доларів. Таким чином Злучені Держави мають
53 відсотків усіх видних на світі припасів зо-
лота.

— Гаморейці. Відомі кіруєні творять, що перед і по
вечірній вживають для пацієнтів природну гірку воду
"Франція Йосифа" з найкращим успіхом.

§ Посмертні згадки.

О. ВОЛОДИМИР ВЕРГУН.

Дня 23. II. ц. р. відпровадила Гудульщина
в вічний спочинок одного з найкращих своїх
провідників о. Володимира Вергуна, пароха
Красної, що помер у 54. р. життя. Не помо-
гли нікі заходи лікарів ані дбайлива опіка
дружини покійного, що як скорбна мати, не
зачекаючи на удари долі, зміла здержати рів-
новагу і була для нього найкращим другом і
прителем.

Невдайна смерть наймолодшого сина в
жизні м. р. підірвала останки сил і так крихко-
го здоров'я о. Вергуна. Вісімнадцять років з най-
кращих священників-громадян, залишаючи по
собі глибокий жаль у всіх, що його знали.
Повних 30 літ працював на Гудульщині: Бере-
гів, Річка, Соколіва, вихідні Красної — це
було довгою низкою зазначалась
о. Вергун охоплював різні ділянки націо-
нального життя, цікавився живо всіми його
проблемами. Він завжди був провідником і кер-
маним усієї місцевої творчої національно-
організаційної роботи, зокрема господарсько-
кооперативної, в котру вкладав дуже багато
сил.

Вечереч переповняв, що їх ставляли йому
як священникові ворожі релігійно-національ-
ні і політичні спільні, несучи слова розра-
ди. Його дім був прибілищем для всіх, що по-
требували допомоги і стояв отвором для наших
молодих і старих. Своєю лагідною і ніж-
ною любов'ю серед усіх.

На похорон покійного зійшлися непро-
міснє маси гудульців знад обох Черемшів,
що то все своє життя і все, що мав,
вклали в жертвинку праці для Гудульщини.
Почувши про смерть о. Вергуна, багато
людей

Здоровий прояв.

XXXIII. викид.

Крім постійних місячних датків зложили дальше
самочинно з нагоди Різдва Христового на наладу Рід-
ній Школі (в золотих) отці ВП: Кружок Р. III. Хоро-
тоць (Бережани) 20, гр.-кат. уряд парох. Ново Село 20,
гр.-кат. уряд парох. Тирава Володимира (Сині) 5, гр.-пра-
верка Картерет 181, Жили Михайло Любачів 2, Олі-
вський Господар Садівника 6, Скалату (в нагоди закін-
чення мукотарського юреу) 8.35, д-р Голубович Євген
Тарнобжег 2, Окружний Союз Кооператив Збераж (кооп.
"Сила" Гинанчів 20, кооп. "Єдиність" Оушків 7) разом
27, Гавришків Марія Шиняго 104.80, кооп. "Вір"
чани 10, гр.-кат. церква Жуване (Отрий) 10, Топорович
Т. Тернопіль 5, Сетиник Михайло Дауфін, Канада 86.54,
Ковзан С. Ріом, Франція 21, Гога Марко Висова 2.50,
Українська Райфаласова Дмитровичі 6, Судової Вишні
5, о. Тарасович І. Річка 3, весільні гості в нагоди ви-
чання Стефаній Максимів а Михайлом Дудом Романівка
6, Теребовлі 11.86, Собіва Петро Витків Старий 10, м-р
Волошин Іван Косів 2, д-р Коринний Лука Воресів 5,
Войчук В. Молодків 6, Надвірної (збірки на весілліх)
7, Варшова Ярослав Осмолянця 5, Кружок Р. III. Під-
волочиська 5, гр.-кат. уряд пар. Ходовичі (Отрий) 25,
Сейффертова Агафія Отарчич (вова. калюже) 5, кооп.
"Господарська Спілка" Вориничи 6, Товмача 7, Домкіа
Микита Лаотівки 4.80, кооп. "Віра" Красна 6, Перегін-
ська 10, кооп. "Зірка" Лібухова 5, Чотий Матей Калін
2, Д-р Лузінович Нарина Львів 5, посли і сенатори в
краю 48, Червильний Володимир Львів 10, Петріна Бог-
дан Львів 5, о. Османов Сильвестр Каменнич, Югосла-
вія (збірка на весіллі) 5, іж. Щуровський Роман Львів
(виграний заклад) 5, Глинка Роман Львів 2, тит. "Про-
світи" Львів Городецька ділянина 5, І. Л. 10, Вітовська
Михайлина Люба (Коломи) 5, Мадей Юрко Воля Маті-
сова (в забаві у п. І. Люточка) 3.03, Щербішків Іван
Львів 4, Щербішків Денис Львів 3, тит. "Просвіти"
Плетенічі 6, Перемішні (в профорі) 5, брацтво "До-
брої смерті" Вишніки 50, збірка на хрестиніх Стефаній
Анни Собко Онисейсько Нижче 4.50, Іванчик Пав-
ло Львів 4, Кружок Р. III. Комарно 87, кооп. "Опид-
ність" Воинів 10, Райфова Молодотаря Воинів 25,
дир. Посипалко Іван Синіма 2.

XXXIV. викид.

Крім постійних місячних датків зложили дальше
самочинно з нагоди Різдва Христового на наладу Рід-
ній Школі (в золотих) отці ВП: Пов. Союз Кружок Р.
III. Калущ 250, Кружок Р. III. Жижомар (Бучач) 42.53,
Тильчак Павло Черини 9.90, д-р Шинявський Грингор
Чесаві 2, парох. читалини "Сила" Заліс 6, Монасти-
рська 2.75, райфова молодотаря Липки 5, Кружок Р.
III. Ярослав 10, Курілович С. Отарчівка 5, гр.-кат. у-
ряд парох. Жостані 80, о. Козинко Олександр Любчи-
нець Новий 2, свідченнях тухольського деканату 10.86,
о. Онисейовч Отарчів Купівничі 5, д-р Сагайда Німа-
дор Тимків 5, кооп. "Надія" Коростень 6, Хирова 8.32,
кооп. "Селіська Спілка" Колоденко 10, Горук Іван
Львів 10, о. Павлич Роман Дубрівка 6, Улішова 3.06,
Брокас Іларій Радичів 1, Яхницький Юліан Микола 6,
о. Прийма Іван Хірів 5, о. Ардан Володимир Жижів 2,
кооп. "Надія" Підгородні 10, кооп. "Єдиність" Цесів 10,
райфова молодотаря Райфоровка 5, Кружок Р. III. Уліч-
но 16.00, Кринко Роман Отарчів 2.47, Кружок Р. III. Ва-
га 13.65, Кружок Р. III. Хірів 9.90, о. Чубатий Оуфрій
Доброводи 1, кооп. "Господарська Поміч" Кидані 10,
Хоспа Ілля Маринів 5, Кружок Р. III. Липки Заліс-
ка 10, Улішовський Іван Трушівні 25, Союз Українок
Вільшаниці 5, Валки Марія Вандуф 10, Кружок Р. III.
Волошини 5, т-во "Сила" Отарчівка 8.15, Кружок Р.
III. Купівничі 40, тит. "Просвіти" Хмилева 5, Кружок Р.
III. Саска Домініканська 1, гр.-кат. церква Зашковичі
10, каса Отарчівка Ладичі 10, Райфова молодотаря Ла-
дичі 10, Іван Пліш Ясін 0.50, кооп. "Поміч" Ладичі
10, кооп. "Селіська Прала" Лісок 10, кооп. "Селіська
Торговля" Райфоровка 5, гр.-кат. церква Перевозець (Ка-
лущ) 5, гр.-кат. церква Сабілка 5, Ярослав 5 а Аугія
Кучма Перевозець 2, Михайло Вадюк Любичів
(через азм. Хортинці) 26, Михайло Манево Вирів (вова.
плеска) 4, студенти медицини і фармацевції (Львів) 40,
Наукове Т-во Богословів при гр.-кат. Духовній Семіна-
рії Перемішні 25, парох. громада Дуба (Долна) 10,
гр.-кат. уряд парох. Собіва 24, кооп. "Присіч" Липки 6,
Вобрівки 20, Мороз Володимир Чегарі Збаразів (в про-
форі) 1.00, Кружок Р. III. Сосниці 6, Ярослав 15, Д.
Л. Черини 20, Кружок Р. III. Плавів 4, Кружок Р. III.
Утег Заліс 29.23, Залісський Талей Отрий 2, гр.-кат. у-
Красноєльці 22.20 гр.-кат. уряд парох. Заліс Нові
4.50, гості на весіллі Володимира Федосівка а Анни
Іванчик Черини 10.06, каса Отарчівка Лісовичі 15,
Кружок Р. III. Славичи (Кружок Р. III. 25, кооп. "Є-
диність" 10, гр.-кат. церква 5) разом 40, гр.-кат. парох.
у-ряд Вересівка Велика 15, Кліа Федосів Черини 5,
Кружок Р. III. Красноєльці (Синіти) 8, кооп. Самопо-
міч Ладичі 5, Кружок Р. III. Бабин Варичини 26, Г.
Гришнів і Т. Врублевська Тернопіль 6, тит. "Просвіти"
Шинявці 30, Олішківська Павлина Жовка 5, Вршів
Іван Красноєльці (в хрестині) 5, Филіпівська Катерина
Павлівка 5, гр.-кат. уряд парох. Галлів 6, кооп. "Пар-
ишків" Пнів 7.90, Романівка Марія Трембі 6, Жижівка 3.

Дописи.

КОЛОМИЯ.

Загальні Збори Української Міщанської Наси, які
відбулися 5. березня під проводом голови Нади Радич-
иш. М. Микитюка (семеріковова дир. Дитячої), зме-
нили дальший розвиток тієї усталови. Звідомлення ріш-
ні й контролю, перевердела іноп. РСУК п. Павличком у гру-
дні м. року, впадала, що влад розвивається правиль-
но, діловодство ведеться бездоганно, так що дирекції
і Над. Раді призначено без дискусії абсолюторію. Диску-
товано над справою дрібної опидности. Дирекція по-
дала свій план, який заг. збори затвердували. В окре-
мій точці перевердело зміни деяких параграфів статуту,
зокрема зміною назву кооперативу з "Українська Мі-
щанська Каса" на "Українська Міщанська Шалішні".
Переводилися зміни в управі не було, тільки місце пов.
В. Порошка, якого паміть пошановано одностинною
мостанкою, а Нади Раді заступлено особою ади. Залі-
ска. При інсесках візав о. прлат Русні членів гор-
нутися до своєї "Шалішні" та зробити її ровесальником
ідеї опидности, яка є підвалиною народнього добробуту.

САМБІР.

Мистецький вечір милого слова, пісні й танку
відбувся 8. березня п. р. в Самборі в сні "Української
Бесіди" заходом Кружка "Рідної Школи". Виконавцями
його були: Одарка Ніжанківська, відомі наша тоне-
пиви зі школи п. Суховерської у Львові та Андрий По-
лішук, співак (соп) і артист першої української фільми
"До добра і краси". При фортепій була п. Ліда Дут-
ко зі Львова. Вечір випав навагал добра. Найкраще в
мистецького богу виплила п. Одарка Ніжанківська у
своїх сольоних танках. Публика мала змогу відчувати
ритм і палоту танку, де композиція, впровадження в
рух, переповідає глядачам казку, легенду чи навіть
історію. Сольоним танком займалися і займалися аде-
бильна жінки, як даниа Сальоме, еспанська Розаріо Гу-
еро, німичка Фанні Айсдор та ін. Ми теж можемо по-
чванитися танечницями і мистецьким виконанням тан-
ків. Виступає агадати лип про школу п. Суховерської.
Виступ п. Ніжанківської, яка змела мистецький танок
"Карпатка", відомі "бразилійське танго", "мелодія ру-
хів", "стилізований український нар. танок" і "танок
із тинюлими" дав публіці багато вдоволення. Найбіль-
ше оплесків збрала наша добротка після введення
танкової протеси "Палтуска". Добра випадала теж і
п. А. Полішук зі своїх партій, чого доказом було повто-
рення деяких точок і гучні оплески публіки. Помі-
шук мав гарний, чотий і сильний бас та влад володіє
своім голосом. Зате деклямація складала дещо слабше,
голосом "Кавказ" Шевчанка. У п. А. Полішук добра
дикція й міміка, але це для мистецької деклямації тро-
хи за мало і тому краще було б замість деклямації ви-
нести дві-три пісні з народнього репертуру. Сама ім-
преза була б далеко краще адалася, коли б аранжори
були подумали хоч про малу провізоричну опічку. Ве-
стухи на автійній доліні без підпінання третій дже
же багато на ефекті і — що найкраще — томіть арти-
стів та денерує глядичів. Цих кілька заваг подімо
на те, щоб у майбутньому подібні імпрези приготувати
дещо краще, бо таким приготуванням краще наших
артистів, та ще більше публіку.

Загальні Збори кооп. "Народній Дім" у Самборі
відбулися 12. березня п. р. в год 12. у сні "Украї-
нської Бесіди" при участі коло 100 членів. Збори від-
крив голова Н. Радич проф. Мартинів. На прадішніх
Зборах збрало м-ра І. Кузачинського. Секретарем був
п. Оушак. Звіт за управу кооперативу ади м-р А. Сі-
лешаній. Приняті довідання, що кооператива в діло-
вому році мела 36.943.25 зол. оборотів. Валоні фонди
аросли до 1.532 зол. Близькою назвишка за діловий
рік є 178.83 зол. Кооператива веде торговлю опалоним
деревом і вугіллям. Дальшою метою кооперативу від-
будувати Народній Дім у Самборі. У тій цілі кооперати-
ва аналізувала окремого організатора іж. Цигуру,
якого авідання є споконкринувати що думку в повіт
та перш усього подбати про масове членство. Започа-
ткова акція дала досить гарні вислди — предіжно
нових 1.172 членів у повіт. Крім цього збрало поважне
тиско деклярацій на будову Народнього Дому — на 27
оів збрало 2.282 деклярації на жоту 12.000 зол. Гро-
мадинство Самбора задеклярувало до ашів м. р. 8.000
зол. Коли ашів піде в ц. р. тек, як п. започатковано м.
р. то вже небаром Самбір буде мотти почванитися по-
вним гарним Народнім Домом. До Нади Радич на місце
зступинних членів збрало також громадян: О. Ве-
режницького, авчальника М. С., іж. К. Бородавца, дир.
ОСК, іж. Тамника Ю., дир. Уер. Банку, м-ра А. Сілеш-
кого, п. М. Хомішова, о. Платанівич Ю. та І. Гавриш.
Найбільш опидлена дискусія велася над справою бу-
дови аласного дому. Загальне закінчення Зборів
перш усього самбірського міщанства, мило.

Н.

Із книжки й журналі

Jan Zaluski: ROMAN DMOWSKI 1864 — 1939.
Jego życie, praca i zasługi dla ojczyzny. Nakładem "Zo-
ty", Warszawa 1939. 160 s., 16-ka, стор. 64.

